

XXXI. évfolyam | 2019/2.

HONÉD ALTISZTI

F O L Y Ó I R A T

ngján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján

TARTALOM

A Honvédelem Napja	2
Az EUFOR–22	3
Provence, bor és levendula	6
Gas! Gas! Gas!	9
Best Warrior Competition	10
Buborék Vihar	12
Ez egy vizes szakma!	14
Poszter	16
Vezető altiszt – nőként	18
Aki hivatásában másodszer is megtalálta, amit keresett	20
Új képességek Pápán	22
Segíteni jó!	24
Az első hivatalos látogatás	26
Húsvétváró a kolostor bejáratánál	26
Terepakadályfutó Sprint Országos Bajnokság	27
Életképek	29
Megemlékezés hazánk NATO-csatlakozásáról – bélyeggel	30
Humor	31
Történelmi visszatekintés	32

A HONVÉDELEM NAPJA

A magyar szabadságharc tavaszi hadjáratának csúcspontjaként 1849. május 21-én a honvédsereg háromhetes ostrom után visszafoglalta Buda várát. Ennek emlékére 1992-től – a kormány határozata alapján – e napon ünneplik a Magyar Honvédelem Napját. Szinte minden ország megemlékezik azokról a civilekről és katonákról, akik a békét, az állampolgárok biztonságát szavatolják. Nagyszabású, a katonai értékeket, képességeket és eredményeket bemutató események zajlanak ezeken az ünnepeken.

A Magyar Honvédség idén többnapos ünnepsorozatral emlékezett meg azokról, akik életüket áldozták a magyar szabadságért, és mondott köszönetet katonáinak, a honvédelem ügyét támogató civileknek azért az áldozatos munkáért és támogatásért, amellyel hozzájárultak a Magyar Honvédség eredményeihez. Eredmények pedig bőven vannak. A Zrínyi 2026 Honvédelmi és Haderőfejlesztési Program sikerei lassan, de biztosan jelentkeznek. A katonák és a honvédelmi alkalmazottak anyagi megbecsülése megvalósult, a beszerzésre kerülő új haditechnikai eszközökre megkezdődtek a kiképzések. A gépjárműpark megújult, s hamarosan már új fegyverekkel teljesíthetjük szolgálatunkat itthon és külföldön egyaránt. A magyar katonák képességei, hozzáállása és szakértelme már számos helyzetben bizonyított. Az a fejlesztéssorozat, amelynek megvalósulását napról napra láthatjuk, biztosítja azt a technikai háttérrel, amellyel a Magyar Honvédség a régió legütőképesebb hadereje lesz a program végére. Van tehát mit megmutatnunk, s van mire büszkének lennünk.

Az ünnepsorozat kiváló lehetőséget biztosított a honvédség és a civilek közötti kapcsolat elmélyítésére, a társadalmi támogatottság erősítésére. Magyarország védelme nem csak a katonák kiváltsága, számos önkéntes is vállal szerepet – még ha csak időszakokra is – ebben a nemes feladatban. A tartalékosok számának növekedése azt mutatja, a honvédelmi nevelés több puszta próbálkozásnál; mára egy olyan jól működő program, amely egyre több fiatalban ébreszti fel azokat a hazafias érzéseket, amelyek mindig is jellemezték a magyarságot. A magyar kormány bizalma és támogatása a honvédség iránt töretlen, s mi, katonák, meg kell hogy tegyünk mindent, hogy hűen szolgáljuk ezt a bizalmat. Legyünk büszkéek erre az érdemre, mutassuk meg, hogy méltóak vagyunk rá, ahogyan elődeink is kiérdemelték a hősiességükkel a civil lakosság elismerését!

Talán jól példázza ezt, hogy a „honvéd” szót nem katonának, hanem egy civil, Kisfaludy Károly költő, drámaíró alkotta, és az 1848-as toborzáskor megalakított egységek már a honvéd zászlóalj megnevezést kapták. A szabadságharc leverése után, a budai várnegyed déli részén található Dísz téren 1893-ban emelték a Honvéd-szobrot a hősök emlékére. A szobor egy zászlót tartó, harcra rohanó fiatal katonát ábrázol, a talapzaton az alábbi felirat olvasható: „1849. május 21. Szabad hazáért!”

Tigyi István Zsolt főtörzsszázlós

AZ EUFOR-22

Az Európában zajló utolsó háború 1995. december 14-én, a daytoni békeszerződés párizsi aláírásával hivatalosan is véget ért. Az 1992-ben kitért harcok nemcsak a katonáknak, hanem a civil lakosságnak is szörnyű szenvedést hoztak. Szarajevó, Bosznia-Hercegovina fővárosa közel négy éven keresztül volt blokád alá vonva a szerb hadsereg által. A szerb erők elzárták a vizet, a gázt, és villany sem volt, de a legszörnyűbb dolgokat mégis a civil lakosság ellen elkövetett közvetlen erőszak jelentette. Sajnos, e tekintetben mindkét fél oldalán történtek olyan bűntettek, amelyek csak fokozták a szemben álló felek agresszív fellépését a civil lakossággal szemben. A nemi erőszak, az etnikai alapon történő gyilkolás mindennaposá vált. Az 1984-es téli olimpiának helyet adó, egykor gazdaságilag virágzó ország a háború enyészetévé vált. Az égig érő hegyek lábainál végigfutó folyók és a gyönyörű erdőkkel övezett terület maga lett a pokol. Ebben a pokolban a szemben álló felek több esetben sértették meg a hadijogot, s az áldozatok száma mind a bosnyák, mind a szerb, mind pedig a horvát oldalon jelentős volt. A háború során egyes számítások alapján 97 ezer ember vesztette életét, a

civil áldozatok száma elérte a 36 ezret. A kimutatások alapján a bosnyák áldozatok száma több mint 63 ezer fő. A második világháború után Európa legtragikusabb eseménye az 1995. július 11-én kezdődő és tizenegy napig tartó srebrenicai mészárlás volt. A támadás egyértelműen figyelmen kívül hagyta az ENSZ-erők jelenlétét és az ENSZ által képviselt jogokat. A srebrenicai etnikai tisztogatás (népirtás) becslések szerint 8700–11 000 bosnyák életet követelt.

Az egyre drasztikusabb és mindinkább szélesedő, civilek elleni erőszak és a harcmezőkön megjelenő fanatikus harcosok tevékenysége a nemzetközi közösséget cselekvésre készítette. A NATO 1995 szeptemberében az ENSZ felhatalmazásával megkezdte a szerb erők bombázását, és az egy hónapig tartó művelet eredményeként 1995. november 12-én megkezdődtek a tárgyalások az amerikai Daytonban. A háborút a párizsi békeszerződés 1995. december 14-i aláírása zárta le. A békeegyezmény katonai feladatainak végrehajtására a NATO-vezette többnemzeti haderő, ENSZ-felhatalmazással, egy éves mandátummal, egy 60 ezer főt számláló erővel kezdte meg tevékenységét. Ez az erő az IFOR volt. Az IFOR

A táborvédelmi feladatokon túl rendszeresez voltak a kiképzések

mandátumának lejártával a stabilizáció fenntartása az SFOR feladata lett. 2004-től az EUFOR Althea-művelet a békés és biztonságos környezet fenntartásáért felelő erő.

A fenti áttekintés érzékelteti, hogy az EUFOR jelenléte mennyire fontos ebben a térségben, még napjainkban is. Az EUFOR Althea-missziójába induló katonáknak tudniuk kell, hogy feladataik végrehajtásával hozzájárulnak Bosznia-Hercegovina, és így a térség stabilizációjához.

Az EUFOR-20 műveleti százada több alakulat különböző szaktudással és képességekkel rendelkező katonáiból szerveződött és kezdte meg a fel-

Boszniában szolgálni megtiszteltetés volt valamennyi nemzet katonája számára

készülést. Már a kezdeti időszakban látszódtott, hogy az állomány komolyan veszi a feladatait. A század- és a kontingensvezetés kooperatív munkakapcsolatának köszönhetően a kontingens rövid időn belül egy több éve jól összehozott alegység hatását keltette. Az MH EUFOR–20 2016 őszén kezdte meg felkészülését, majd a sikeres zárógyakorlatot követően a kontingens fogadást biztosító részlege, illetve a többnemzeti zászlóalj törzsében missziós területen, a főerők pedig honi területen nyolc és fél hónapig látták el készenléti szolgálatukat. Rövid pihenést követően, 2017 végén az MH EUFOR–22 kezdte meg felkészülését, amelynek bázisállománya az MH EUFOR–20 volt. Az MH EUFOR–22 kontingens 2018 februárjában utazott ki és kezdte meg missziós feladatát, váltva az MH EUFOR–21 kontingenst (MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaszázad).

Hosszú és feladatokban bővelkedő készenlétről és misszióról beszélhetünk. Fontosnak tartom, hogy altiszti szemszögből, a szakmaiságot figyelembe véve elemezzük mind a felké-

szülést, mind pedig a valós feladatvégrehajtást.

Az első lépés mindig az állomány megismerése és megértése. A művelti század több alakulat katonáiból állt; voltak olyanok, akik több alkalommal szolgáltak már külföldön, és olyanok is, akiknek minden feladat új kihívásként jelentkezett az életükben. Vezetőként kötelességemnek tartottam, hogy minél több időt töltsék a század állományával. Azzal a kéréssel fordultam a kontingens parancsnokához, hogy engedélyezze a nőtlenzállói elhelyezés helyett az altisztek elhelyezési szintjén történő elszállásolást. Így a kiképzési időn túl is volt lehetőségem beszélgetni az altiszti és legénységi állománnyal. A beszélgetés pedig sokat számít: segít megismerni a beosztott állomány képességeit, életüket, családjukat, örömeiket, bánatukat. És ezt nem lehet pusztán képmutatásból tenni, csak őszintén – ha én elvárok valamit a katonáimtól altisztként, akkor olyan embereket kell tudnom a hátam mögött, akiket ismerek, akikben maximálisan megbízom.

A második fontos dolog a kölcsönös bizalom elnyerése. Itt szeretném

kiemelni a pszichotrénings egy mozzanatát, amikor a pszichológus azt a kérdést tette fel, hogy ki mitől fél a legjobban a misszió alatt. Nekem elsőként egy dolog jutott eszembe: a bizalomvesztés. Fontosnak tartom azt, hogy hiteles, kiszámítható és következetes értékeket képviseljünk. A bizalom ad lehetőséget arra, hogy a beosztott állomány még kényes esetben is hozzánk forduljon tanácsért vagy segítségért. A problémák megoldását azonban nem szabad minden esetben egy személyben felvállalni: vannak olyan esetek, amikor egy kiadós beszélgetés segíthet, van, amikor a vezető állomány, és van, amikor szakember segítsége szükséges. A lényeg az, hogy nem szabad elmenni a problémák mellett, azokra megoldást kell találni.

Az altiszti támogatás, a szakaszaltisztekkel való rendszeres kommunikáció rendkívül fontos. Nemcsak az iránymutatás egyértelmű megfogalmazása szükséges, hanem a kritika közlése, elemzése is. A vezénylőzászlósoknak, de még az altiszti állománynak sem az a dolga, hogy népszerűségi versenyt folytasson. Az sokkal fontosabb, hogy

Erdei utakon

mind fizikailag, mind pedig elmében erős katonákat képezzünk.

Azt vallom, hogy egy század vezénylőzászlósa annyit ér, amennyire a századparancsnoka tartja. Fontos nyomatékossítani és képviselni a parancsnok parancsait. A vezénylőzászlósnak kötelessége a századparancsnok munkájának segítése, parancsainak érvényesítése úgy, hogy közben képviseli a beosztott állományt. A vezénylőnek olyan javaslatokkal, tervekkel kell segítenie a századparancsnok munkáját, amelyek a század eredményes működéséhez nagymértékben hozzájárulnak. A parancsnok döntésén múlik, hogy elfogadja-e vagy sem ezeket a javaslatokat, hiszen a felelősség az ő kezében van.

Boszniában szolgálni megtiszteltetés, a történelmi múlt átjárja Szarajevó belvárosát. Az emberek úgy élnek, mint bármelyik európai város lakói, hétköznapi gondokkal, örömmel. A számunkra megszokott, normális élet mára teljesen szokványossá vált. A háború borzalmaiban azonban a mai napig nem felejtik az emberek. Minden évben megrendezik a srebrenicai emlékmenetet, emlékezve a háború ártatlan áldozataira. Az, hogy ma Boszniában béke van, bizony máig sok erőfeszítést követel – a békefenntartás az egyik fontos eleme ennek az egyszerűnek semmiképpen sem nevezhető tevékenységnek. Az, hogy mi, magyar katonák részesei lehetünk ennek a hosszú folyamatnak, felelősség és megtiszteltetés, katonáink pedig mindent megtettek annak érdekében, hogy öregbítsék a magyar katona jó hírnevét.

A beugró gyakorlatunkat követően a többnemzeti zászlóalj parancsnoka elismerően beszélt a század feladatvégrehajtásáról. Camp Butmirban olyan nemzetek katonáival szolgáltunk, melyekkel a közös történelmünk évszázadokra nyúlik vissza. A török, az osztrák, valamint a lengyel katonákkal az egymás iránti kölcsönös tisztelet gyakran az adott nemzet nyelvén való köszönésben is megnyilvánult. Apró dolognak tűnhet ez a gesztus, de éppen ezeknek az apró, udvarias megnyilvánulásoknak köszönhettem az első nemzetközi elismerést. A havi rendszerességgel megtartott rangidős altiszti értekezleten, szolgálatba lépésünket követően pár

Menetgyakorlaton a század

héttel került rá sor. A lengyel rangidős altiszt több nemzet előtt emelte ki a műveleti század munkáját, a feladatok professzionális végrehajtását, a katonai udvariasság maximális betartását, s nem utolsósorban azt, hogy lengyelül köszöntötték katonáink, amikor a főkapun be-, illetve kiléptek. Ezt követően az EUFOR vezénylőzászlósa is elismerően szólt a magyar katonák feladatellátásáról. A kontingens viszonylag rövid idő alatt alapozta meg jó hírnevét. Katonáink több alkalommal vettek részt közös kiképzési feladatokban a helyi fegyveres erőkkel (AFBiH), ahol a békeműveleti kiképzésre fektették a legnagyobb hangsúlyt.

Természetesen a táborvédelmi feladatokon túl rendszeresebbek voltak a kiképzések, a lögyakorlatok, a békeműveleti kiképzések, de végrehajtottuk a húsz kilométeres menetgyakorlatot, illetve felmérték az állomány fizikai állapotát is. A feladatok végrehajtása, a megfelelés csak úgy valósulhatott meg, hogy mind a támogató elem,

mind a többnemzeti zászlóalj, mind pedig a műveleti század összhangban, egymás iránti kölcsönös tisztelettel és bizalommal tette a dolgát. A szakmai feladaton túl katonáink számos alkalommal vettek részt – saját vagy nemzetközi rendezésben levezetett – sportrendezvényen, többször kiemelkedő eredménnyel. A fél éves szolgálat alatt nemzeti ünnepeink keretében szervezett rendezvényeinken a táborban szolgáló nemzetek megismerhették a magyar gasztronómiát, és sok elismerést kapott a támogató elem katonái által főzött igazi magyaros gulyás.

A misszió ideje alatt láthattam, tapasztalhattam azt, hogy milyen csapatszellem jellemezte a szakaszokat, milyen barátságok alakultak ki, és bár voltak gyengébb pillanatok, összességében olyan katonák vezénylőzászlósa lehettem, akikkel a világ bármely táján vállalnám a szolgálatot.

*Polereczki László zászlós
Fotók: EUFOR archív*

PROVENCE, BOR ÉS LEVENDULA

Látogatás egy francia katonai alakulatnál

Küldöttségünk az 54. tüzérezrednél

2019. február 11. és 15. között alakulatunk tíz katonája meghívást kapott a franciaországi 54. tüzérezredhez (54e Régiment d'Artillerie), ahol egy tábori komplex foglalkozást tekinthetünk meg.

A Saint-Tropez szomszédságában fekvő Hyèrse utcái talán többeknek a csendőrfilmekből ismeretesek, hiszen

itt forgatták Louis de Funès filmjeit, mi mégsem találoztunk egy örülden száguldozó és füttyülő csendőrrrel sem, annál inkább egy békésnek mondható tengerparti kisvárosba csöppentünk, ahol 19 °C meleg várt ránk. A jó idő ellenére nem volt nagy nyüzsgés a tengerparton, mert csak mi gondoltuk kellemesnek az időt, a turisták még nem.

Gondolom, mindannyian megbékélnénk azzal a gondolattal, ha ebben a pálmafáktól körülölelt laktanyában kellene szolgálatot teljesítenünk ilyen kemény télvíz idején. Sajnos az ezred életében és a civil lakosság körében is érzékelni lehetett a bevándorlás okozta feszültséget, hiszen a katonák folyamatosan járőröztek a kaszárnya környékén, és minden bejárat masszív betonelemekkel volt megerősítve, hogy kiküszöbölhessenek egy esetleges terrortámadást.

Az idősebbek, akik szolgálatot teljesítettek az IFOR és az SFOR idején a Magyar Műszaki Kontingensben és jártak a mostari táborban, még emlékezhetnek arra, milyen nehéz is volt a francia katonákkal angolul kommunikálni, mert ők mindig büszkén állították, hogy az övék is világnyelv, így tanuljunk meg franciául, ha beszélni akarunk velük. Ez mára teljesen megváltozott! Az altiszti állománytól kezdve mindenki készségesen megszólalt angolul, hiszen a képzésük része a heti rendszeres angolnyelv-képzés, így nem ütközött semmilyen akadályba a szakmai tapasztalatcsere a két fél között.

Talán először éreztem azt, hogy a külföldi katonák nem úgy méregetnek minket, mint egy idegent, hanem, mint

Az ezred emlékszobája

Állványos képzés az oktatási központban

teljes jogú partnert – köszönhetően az új egyenruhának, a nyelvi felkészültségnek és a szakmai hozzáértésnek.

De miért is mentünk oda? Azért, hogy megismerjük a francia haderőben

rendszeresített MISTRAL légvédelmi rakétafegyver-rendszer harci alkalmazásának sajátosságait, különös tekintettel a szárazföldi csapatok oltalmazása során történő eljárásrendre.

Először érdekes történelmi utazást tettünk az 54. tüzérezred múltjába. 1910-ben alakult meg a katonai szervezet tábori tüzeralakulatként, majd az évek során fokozatosan átalakult; rendszeresítették a MISTRAL fegyverrendszert, és jelenleg a francia szárazföldi haderőnem egyetlen rövid hatótávolságú légvédelmi rakétás alakulataként teljesít szolgálatot.

Az ezred parancsnoka a protokolláris események után megvendéglelt minket, és kötetlen beszélgetést folytattunk vele, amelynek során kíváncsian érdeklődött a mi alakulatunk és városunk iránt.

Később meglátogattuk a tantermi körülmények között kialakított törzsvezetési szimulációs központot, és lehetőségünk nyílt a MISTRAL kiképző központjának és a fegyverrendszer főbb elemeinek megtekintésére, az alkalmazott indítóállvány-szimulátor kipróbálására. Ismertették a kiképzési rendszert, valamint a szakkezelő állomány kiképzésére előírt időt és vizsgarendet.

MISTRAL-szimulátor

A delegáció tagjai is kipróbálhatták azokat a célpályákat, amelyekkel a francia katonák néznek szembe, mielőtt a vizsgára bocsájtás megtörténik. Ez nálunk is hasonló elven működik, így egész magabiztosan mozogtak kollégáink a szimulátorban, a kinti oktatók legnagyobb elismerésére.

Részt vettünk egy tábori komplex foglalkozáson, ahol egy osztályszintű vezetési pont és egy szárazföldi oltalmazásra kijelölt MISTRAL légvédelmi rakétaüteg hajtott végre harcászati települést a gyakorlás kijelölt helyszínén. A vezetési pontok vonatkozásában ismertették a különböző munkaállomásokon és a funkcionális területeken dolgozó személyek felelősségét és feladatát. A francia alakulathoz látogató magyar delegáció tagjai megismerkedhettek a saját beosztásunknak megfelelő vezetési szint harci munkájával, valamint a harc- és tűzvezetés sajátosságaival a szárazföldi manőverező erők oltalmazása során.

A francia légvédelmi rakéta- és tüzéerkatonák kiképzésének metodikája sok hasonlóságot mutat a saját felkészítésünkkel. Feladatuk viszont annyiban eltér, hogy ők légideszant-, hegyi és dzsungelkiképzést is kapnak – erre azért van szükség, mert ez az alakulat van kijelölve arra a feladatra, hogy véd-

Földi telepítés

jék az Európai Űrügynökséghez tartozó Guyana Űrközpontot is egyéb más feladatuk mellett.

Természetesen mi is csatlakoztunk az elmaradhatatlan MRE (katonai fejadag) elfogyasztása körüli szeánszhoz, amire halvány mosollyal az arcukon invitáltak meg minket vendéglátóink, de látva rutinunkat abban, hogyan kell kiválasztani a megfelelő csomagot a megfelelő tartalommal (tenger gyümölcseihez sült kacs), elismerő kacajjal nyugtázták ebbéli jártasságunkat.

Úgy gondolom, mindannyiunk nevében mondhatom, hogy elégedetten távoztunk, nemcsak azért, mert

rendkívül szívélyes fogadtatásban részesültünk, hanem azért is, mert első kézből láthattuk: nincs semmi lemaradásunk a saját tudásunk, technikai felszereltségünk, hozzáállásunk tekintetében egy olyan hadsereg azonos fegyverrendszert használó egységével szemben, amelynek valószínűsíthetően régebből eredő tapasztalata van ezen a téren. Búcsúzóul még annyit mondtunk egymásnak: találkozunk nyáron a Tobruq Legacy 2019 légvédelmi rakéta harcászati gyakorlaton és éleslövészetten!

Inoka Zoltán törzsszázados

Fotók: a szerző felvételei

VAB páncélozott személyszállító 20 mm-es géppágyúval a földi védelem támogatására. Hátról, az utastérben kap helyet a mobil MISTRAL-indítóállvány

GAS! GAS! GAS!

Ezt a felszólítást a Magyar Honvédség 54. Veszprém Radarezred által megrendezett ezred-járőrbajnokságon részt vevő csapatok sűrűn hallhatták és olvashatták.

2019. március 13-ának harmatos reggelén a Veszprémtől nyugatra, Vilmapusztára vezető aszfaltos út végén izgatottan gyülekeztek a radarezred alegységeiből delegált ötfős csapatok, hogy kis kerülővel nekivágjanak a Vilmapuszta–Márkó közötti távnak. Az eligazítást a rajtcsomagok kiosztása követte: ez tartalmazta az idő mérésére szolgáló SI-dugókat és a pontok közötti útvonalat légvonalban jelölő térképet.

8 óra 15-kor elrajtolt az első járőr. A Kiképzési Főnökség a Tekereshölgy adottságait kihasználva az 1. ellenőrzőponton egy fél méter magas, 10 méter hosszú, álcahalóval fedett kúszófolyosót alakított ki. A pontra érkező csapatokat a *Gas! Gas! Gas!* és *A feladat végrehajtásához gázálarc viselése kötelező!* felszólítás fogadta.

A kúszófolyosó sikeres lekúszását követően a Tekereshölgy mentén az Ördöggráta-sziklával szembeni magaslati pont következett. A ponton lévő feladat megkezdése előtt a *Gas! Gas! Gas!* felszólításra ismét fel kellett venni a gázálarcot. A feladat öt tereptárgy távolságának meghatározása volt, amelynél 10%-os hibalehetőséget engedélyeztek. Efelett 5%-onként 3 perc büntetőidőt adtak hozzá a menetidőhöz. Csak két csapatnak sikerült egy óránál kevesebb büntetőidőt összeszednie.

A „sikerés” távbecslés után a 3. ellenőrzőponton nem várta a járőröket a lassan már ismerős *Gas! Gas! Gas!* felszólítás. Minden járőrparancsnoknak ki kellett jelölnie két embert, akiknek a lábát térd felett és bokánál összekötötte a pontőr. Sebesültszállítás! A járőr „sértetlen” tagjainak a 150 méterre lévő pontig hordágy nélkül kellett eljuttatniuk a „sebesült” társaikat. A Csátár-hegy lábánál lévő pontőr eloldozta a „sebesülteket”, és minden járőr számára kiosztott egy 10 kg-os lőszeresládát, amit a Csátár-hegyen lévő 4. ellenőrzőpontig kellett felvinni. A Csátár-hegy csúcsától északnyugatra található

tisztáson – megkönnyebbülve, hogy a lőszeresládát nem kell tovább cipelni – ismét *A feladat végrehajtásához gázálarc viselése kötelező!* felszólítás fogadta a járőröket. A pontőröknél lévő fegyvert a járőr minden tagjának gázálarcban szét, majd össze kellett szerelnie. A feladat végrehajtása után azzal a tudattal, hogy a cél már nincs messze, a járőrök elindultak a Márkó felé vezető úton.

Márkótól 1 kilométerre, az 5. ellenőrzőponton már nem lepődtek meg a járőrök, amikor ismét a *Gas! Gas! Gas!* felszólítást hallották, ahol gázálarcban kézigránátdobás öt különböző távolságból volt a feladat. Minden nem célterületbe eső gránát 3 perc büntetőidő hozzáadását jelentette a menetidőhöz. A feladat abszolválása után, fellélegezve, hogy már csak célba kell érni, a járőrök elindultak, hogy befejezzék a 2019. évi ezred-járőrbajnokságot. De a márkói kisbölt parkolójában, a cél előtt,

még egyszer, utoljára elhangzott a *Gas! Gas! Gas!* felszólítás. A járőrnek gázálarcban egy 13+1 kérdéses vegyvédelmi totótesztet kellett kitöltenie. A kitöltött teszt leadása utáni „csippantás” az SI-dugókkal azt jelentette, hogy a járőr célba ért!

A laktanyába való visszaszállítás közben mindenki visszatekinthetett a hátrahagyott kilométerek fáradalmaira és az ellenőrzőpontokon szerzett „kellemes”, valamint hasznos tapasztalatokra.

Az eredményhirdetésen Zentai László ezredes, a radarezred parancsnoka adta át az okleveleket és a dobogósok számára az érmeiket. Az ezred-járőrbajnokság első helyéért járó serleget a legjobban teljesítő járőr, az Ezredtörzs kapta. A második helyezést a Támogató Zászlóalj, a harmadikat pedig a 12. Radarszáhad érte el.

Gál Tamás főtörzsrőrmester
Fotók: Szalai Attila főtörzsrőrmester

BEST WARRIOR COMPETITION

A kétnapos verseny összetett feladatokból álló kihívás volt, amelyre Ohio számos pontjáról érkeztek a legjobb gárdisták, így közel 30 fős tábor gyűlt össze. A verseny lövészettel kezdődött, amely egyben kvalifikáció is volt: az Amerikai Egyesült Államokban rendszerben lévő két fegyverrel, az M4 karabéllyal és az M9 pisztollyal kellett végrehajtani a feladatokat. Ennek sikeres teljesítése előzetes felkészülést igényelt a magyar csapattól, ami így, utólag, felül is múlta a kezdeti elvárásokat.

A pisztolylövészet volt az első „versenyszám”. Egy közel százméteres szakaszon kúszva, illetve rövid sprintekkel (felváltva) kellett megközelíteni a lőállást, majd 2×10 lövést leadni. A pisztolylövészet után közvetlenül indult a karabélyforduló, így a jelölteknek újra a startponthoz kellett állniuk, s a lövészet nehezítése végett pluszfel-

A Best Warrior Competition (a legjobb harcosok versenye) egy minden évben megrendezett küzdelem az Amerikai Egyesült Államokban szolgálatot teljesítő katonák bizonyos körében, amely egyben összehozza és megméretteti egymással az államok nemzeti gárdáit és azok legjobb harcosjelöltjeit. Az Ohio államban megrendezett fordulóra kaptak meghívást a Magyar Honvédség katonái: Fésüs István zászlós (MH Légi Vezetési és Irányítási Központ, Veszprém) és Erős János főtörzsőrmester (MH Bakony Harckiképző Központ, Várpalota).

adatokat kaptak. Többek között egy sebesültet szimuláló, 150 font (közel 70 kg) súlyú bábut kellett a lőállásig elhúzni, majd 2×20 lövést leadni állva, illetve térdelve, fedezék mögül. Az amerikai katonák kiválóan bizonyultak a lövészetben, de a lőeredmények bebizonyították, hogy a magyar katonák is képesek elérni ezt a szintet. Sőt, Fésüs István zászlós felülmúlta azt, így az első fordulóban is már az élbolyban folytatta tovább a versenyt.

A lövészet után tereptan következett: a startpontról megindulva négy pontot kellett megtalálni és behozni a kiindulási pontra. A pontok több száz méteren voltak elszórva egy domboldalban, tagolt és sűrű növényzettel fedett terepen. Ez még a tereptanban járatos katonának is nagy kihívást jelentett.

A tervezet alapján ezzel zárult volna az első nap. Az időjárás-előrejelzés másnapra azonban havazást ígért, ami nem kedvezett volna a versenynek, így a szervező altisztek úgy döntöttek, a második nap feladatsoirait is áteszik erre a napra, hogy az erős havazás semmiképp se akadályozza meg a verseny lebonyolítását és a katonák hazajutását. Így kicsit fáradtan, de töretlen lelkesedéssel folytatódott a nap egy szóbeli elméleti vizsgával a rangidős altisztek előtt, ami

a U.S. Army szabályzóiból állt – a magyar csapatnak természetesen a magyar szabályzókra konvertálva. Utána – a teljesség igénye nélkül – a következő elemek következtek: egyéni mozgásmódok terepen; kúszás; szökellés bemutatása; sebesültellátás; kézjelek alkalmazása. Végül rádióval való kommunikáció volt a feladat: jelentéseket kellett leadni – így a katonák 9 LINE, SITREP-leadással és UXO-reportokkal (jelentésekkel) zárták a napot. Az első napi feladatok késő estig elhúzódtak, így este 11 óra körül lett vége a kezdetben rövidnek ígérkező napnak.

A verseny másnap reggel folytatódott a fizikai felméréssel, ami a megszokott három számból állt: fekvőtámasz, felülés és 3200 méter futás. Ezen a ponton szintén bizonyosodott,

hogy a Magyar Honvédséget képviselő katonának a fizikai felmérésekben sem kell szerénykedniük, mert itt is az elsők között végeztek.

Ezek után már csak fel kellett készülni az eredményhirdetésre, majd a barakkok átadása után a Columbusba való visszautazás várt ránk.

Összeségében kicsit zsúfolt, de kihívásokban és eredményekben gazdag hétvégét zártunk, amelyből sokat tanultunk, és amely során elmélyültek a kapcsolatok a két szövetséges állam között.

Rádásként büszkén térhetett haza a Best Warrior, aki nem más lett, mint egy magyar altiszt: *Fésüs István zászlós*.

Tömösközy Tamás zászlós
Fotók: OHIO NG

Honvédségi Szemle
A Magyar Honvédség központi folyóirata
www.honvedelem.hu/kiadvanyok

BUBORÉK VIHAR

2019. március 22–23-án a Buborék Vihar fedőnevű, nagyszabású akció vette kezdetét a Duna 1938. folyamkilométerénél, ahol a feladat szerint 2 darab, feltételezhetően 1 tonnás bombát kellett a folyóból kiemelni és azokat hatástalanítani.

Az előzmények 2018 októberében kezdődtek, amikor is a Duna eddig mért legalacsonyabb vízállása mellett előkeült a 2 darab robbanótest. Az alacsony vízállásnál gyakorlatilag a partról látni lehetett a bombákat; az egyik a parti kövezésbe fúródott, a másik körülbelül 100 méterrel lejjebb, a vízben feküdt, de szabad szemmel is jól látható volt a robbanóeszköz jellegzetes körvonala. A Magyar Honvédség 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred tűzszerész bűvárai és hadihajós katonái felmérték a helyszínt. Megállapították, hogy nagy valószínűséggel a második világháborúból hátramaradt amerikai repülőbombákat rejtegetett évekig a Duna. Az eszközök felderítésekor megjelölték a pusztítóeszközök pontos helyét, hogy a későbbi mentesítés alkalmával azok könnyen újra megtalálhatóak legyenek, azt feltételezve, hogy a vízállás akkor már nagyobb lesz. Az októberi vízhozam akkor nem tette lehetővé, hogy a

Felkészülés a feladatra a kiemelés helyszínén

helyszínt az ezred aknamentesítő hajóival meg lehessen közelíteni, mert félt volt, hogy az amúgy is szűk hajózható úttal rendelkező budafoki gázlóban a hajók sziklás zátonyra futnak.

A hatóságokkal történt egyeztetések után a kiemelés és hatástalanítás időpontját március végére tűzték ki. Minden környezeti tényező alkalmas volt a munka elvégzésére: száraz, napos idő, megfelelő hajózási körülmények, elegendő vízmélység, szélcsend, egy szóval az időjárás kedvezett a feladatot végrehajtó állománynak.

A hadihajók 22-én, pénteken már a késő délelőtti órákban a helyszínre érkeztek és elkezdték az előkészületeket a kiemelés megkezdéséhez. A Hadiha-

jós Alosztály aknamentesítő hajói, az AM-31 Dunaújváros és az AM-32 Dunaföldvár az érintett Duna-szakasznál partot tűztek, illetve horgonyra álltak. A part megtűzése azt jelenti, hogy a hajó az orrával fut ki a partra és úgy rögzítik kötelekkel. A másik hajó horgonyzását a sziklás mederviszonyok között egy a Muci II. névre keresztelt horgonyzóderегlye segítette, amit a művelet idejére használatra megkapott az alakulat. A derегlye 1 tonnás horgonya megfelelő tartást biztosított az aknamentesítő hajónak a vesztegítés idejére az igen nagy sodrásban is, és könnyen lehetett manőverezni vele, hogy az aknamentesítő hajó a kiemeléshez a megfelelő pozícióba tudjon állni. A horgonyra állt hajó vontatmánnyal is rendelkezett, ami egy PMP hídkomp folyami eleme volt. Ezen kaptak helyet a bűvárrészek felszerelése, többek között a bűvárlétra is, amit a merülés végrehajtásához még a pénteki napon előkészítettek a biztonságos merülést szolgáló többi eszközzel együtt. A merülés vezetője Török László zászlós volt. A sokéves merülési tapasztalattal rendelkező szakember elmondta, hogy a feladat nem lesz egyszerű, mivel a folyó sodrása igen nagy az adott helyszínen, a meder közelében a látótávolság gyakorlatilag egyenlő a nullával és csak tapogatni lehet a mélyben. Ezen tényezők tudatában került sor másnap a robbanóeszközök felkutatására, kiemelésére és a későbbi hatástalanításra, majd az ezt követő elszállításra.

Március 23-án reggel 6 órakor megkezdődtek a műveletek a bombák ki-

Az egyik bomba kiemelése

A robbanószerkezet előkészítése az elszállításra

emelésére. A tüzserészekon kívül számos társ- és kormányzati szervezet vett részt a feladat előkészítésében és végrehajtásában. Reggel 7 órától mintegy 600 rendőr indult el a korábban kijelölt budafoki városrész kiürítésének megkezdésére és a lezárandó útszakaszok biztosítására. Munkájukat katasztrófavédelmi szakemberek, polgárőrök, egészségügyi dolgozók és még sokan mások is segítették. Az otthonukat vagy éppen munkahelyüket elhagyni kényszerült embereket, amennyiben szükség volt rá, a közeli iskolákban és szociális intézményekben helyezték el; ez főleg az idős, beteg embereket és kisgyermekes családokat érintette. Ezek a pontokon minden szükséges ellátást megkaptak a rászorulóok. A késő délelőtti órákra megtörtént a terület evakuálása, majd ezek után a 6-os főút és a környező utcák lezárására is sor került.

A legnehezebb része a komplex feladatnak ezután kezdődhetett csak el. Több váltásban ereszkedtek le a

búvárok a mintegy 4-5 méteres vízbe; először a bombák pontos elhelyezkedését határozták meg, majd a 32-es hajó daruköteleit rögzítették a robbanótesten. A mélyebben fekvő bomba a helyzetéből adódóan nagyobb falatnak bizonyult. Az erőt próbáló sodrásban csak nehezen tudták megközelíteni a búváraink, és nem volt egyszerű a kiemeléshez szükséges hevederek rögzítése sem. A hajó helyzetét is némileg korrigálni kellett a biztonságos kiemelés érdekében. Ez a gyakorlatban azt jelentette, hogy a kiengedett horgonykötélen kicsit előbbre húzták a hajóttestet, valamint a part irányába is körülbelül 1 métert. Így már minden adott volt, hogy a robbanótetek a fedélzetre kerülhessenek. A kiemelési készenlélet a munkahelyi vezető jelentette a parancsnoknak, aki elrendelte a feladat megkezdését.

Először a 31-es hajó fedélzeti darujának kötelei feszültek meg. Erre az időszakra csak a daru- és kötélzetkezelők maradtak a fedélzeten, illetve

az a tüzserészcsoport, amely később a hatástalanítást elvégezte. Mindenki feszülten figyelte a bomba felemelkedését a Dunából. Viszonylag rövid idő alatt a fedélzetre került, és ott biztonságosan rögzítették, hogy a tüzserészek megkezdhessék vele a munkát. Ami addig csak feltételezés volt, most beigazolódott: valóban amerikai GP 2000 repülőbombákról van szó. Ezeknek a valójában közel 1 tonnás szerkezeteknek a nevében szereplő 2000 az angolszász mértékegységre, a fontra, a GP pedig a „General Purpose”, azaz az általános célra történő felhasználásra utal.

A másik GP 2000, ami a parthoz közelebb volt, kissé könnyebb feladatnak ígérkezett, azzal a különbséggel, hogy itt a bombatest mintegy fele be volt fúródva, élkelődve a parti kövezés közé. Mivel korábban már ezt is rögzítették a daru kötélzetén a búvárok, megkezdődhetett a kiemelés. Szerencsére a daru azonnal és erőlködés nélkül kiemelt a több évtizedes fogságából a robbanóeszközt, és az pillanatok múlva már a fedélzeten volt az előző „társához” hasonlóan. Nem maradt más hátra, mint a hatástalanítás.

A bombákban található gyújtószerkezetet probléma nélkül el tudták távolítani a tüzserészek, így a továbbiakban a robbanóeszközök már biztonságosan szállítható állapotba kerültek. Délután fél 5 körül mindenki fellélegezhetett, a közvetlen veszély elmúlt, és a környék lakói visszatérhettek otthonaikba, a közlekedés újra megindulhatott mind a vasúton, mind pedig a 6-os főúton. A sajtó képviselői ekkor mehettek a robbanótetek közelébe, ahol az alakulat arra hivatott képviselői rögtönzött sajtótájékoztatót tartottak.

A katonák számára ekkor még nem ért véget a munka. Az eddigi vesztegélségi pontot a hajóknak el kellett hagyniuk, és a bombákat biztonságosan a Magyar Honvédség Hadikikötőbe kellett szállítani.

Az aknamentesítő hajók a késő esti órákban futottak be az újpesti hadikikötőbe, ahol már felkészülve várta az oda beosztott személyzet a vízi járműveket és rakományukat, hogy azt teherautóra átrakva a központi gyűjtőbe tudják szállítani. Az eszközök megsemmisítéséről a későbbiekben fognak intézkedni.

Turóczy Attila zászlós

Fotók: Hanzelik Tamás őrmester

„Hazatérés” a sikeres feladat-végrehajtás után

EZ EGY VIZES SZAKMA!

Vízvezetés a vizsgálat során

2013 óta a Magyar Honvédség tűzoltó-vízforrásainak felülvizsgálatát a Magyar Honvédség Légijármű Javítóüzem (a továbbiakban: MH Lé. Jü.) kijelölt szakállománya hajtja végre. A tartozékok tűzvédelmi szakvizsgát nem igénylő ellenőrzése a létesítményt üzemeltető katonai szervezetek feladata, míg a szakvizsgát igénylő eszközök felülvizsgálata, valamint a szerelvények nyomáspróbája az MH Lé. Jü. hatáskörébe tartozik.

A létesítményeket üzemeltető katonai szervezetek felülvizsgálati igényei alapján készül el a végrehajtási ütemterv. Ez utóbbi tartalmazza a végrehajtás tervezett időpontját, illetve a bűvárokra vonatkozó igényt, mivel a víztárolók belső terének ellenőrzését az MH Lé. Jü. kijelölt állományával együttműködve a Magyar Honvédség 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred kijelölt bűvárállománya végzi.

A Magyar Honvédségen belül megközelítőleg 2500 darab tűzcsap található. A „szezont” áprilisban kezdődik és egészen november közepéig tart. Az

MH Lé. Jü. Vizsgáló Laboratórium Alosztálya (a továbbiakban: alosztály) szakállományából általánosságban 4 fő altiszt és/vagy honvédelmi alkalmazott foglalkozik ezzel, a napi fő feladatok mellett.

Ez azt jelenti, hogy heti négy nap van szánon a vizsgálatokra, a pénteki napra pedig főként a karbantartási, valamint az adminisztrációs feladatok maradnak.

Jurászik Gábor zászlós, aki altisztként egy személyben felelős a tűzoltó-vízforrások felülvizsgálatának tervezéséért, koordinálásáért és végrehajtásáért, arra a kérdésre, hogy mit is jelent az áprilisban kezdődő és novemberig tartó szezont, a következőképpen nyilatkozott: „A felülvizsgálatok tervezése során törekszünk a hatékonyságra, figyelembe véve a takarékosági szem-

Fontos a vizsgálati eredmények pontos rögzítése

pontokat, így több alkalommal úgynevezett »körutakat« tervezünk, amelyek akár négy napig is eltarthatnak. Egyéb esetben a kora reggeli indulás és a késő délutáni visszaérkezés jellemzi a mindennapokat, amelyből kitűnik, hogy a szezontban nagyon keveset tartózkodunk a szolgálati helyünkön.”

A tűzcsapok két fő típusba sorolhatók. Az egyik a fali tűzcsap és a száraz felszálló vezeték, amely az épületen belül található. Ennek vizsgálatakor egy 120 literes hordó segítségével vezetik el a mért vizet. A külső tűzcsapok esetében – amelyek lehetnek föld-

alattiak és föld felettiak – egy mérő sugárcső segítségével vezetik el a vizet a szabadba. A sikeres vizsgálatot követően minden darabot hivatalos érvényesítőmatricával látnak el.

Ezen munkálatok mellett az alosztály szakállományának hatáskörébe tartozik a tömlők nyomáspróbája is. A még javítható tömlők esetében a szakemberek végrehajtják azok javítását és ismételt nyomáspróbáját, a nem javíthatókat pedig oly módon roncsolják, hogy azok ne legyenek visszahelyezhetőek a készenléti helyre. Mindemellet az alosztály végzi a tűzcsapok szerelvényeinek (tömlő, sugárcső, állványcső, áttékapocs) nyomáspróbáját is az üzem területén.

Mint az általában lenni szokott, a feladatok végrehajtása során adódhatnak nem várt helyzetek, konstruktív megoldásra váró kihívások, olykor pedig vicces szituációk is. Erről kérdeztük Jurászik zászlóst.

„Megtörtént, hogy egy laktanyában a felülvizsgálat során egy anyaghibás tűzcsap meghibásodása miatt nem lehetett lokálisan megszüntetni a vízfolyást, ezért – a rendszer sajátossága miatt – a hiba kijavításáig az egész laktanyában el kellett zárni a vizet. A problémát tetézte az is, hogy mindez jóval munkaidő után történt, így az illetékesek (laktanyaparancsnok, üzemeltető ügyeletes) elérése és az általuk tett intézkedések is több időt igényeltek. Egy másik alkalommal azonban az egyik rekreációs létesítményben, az elvégzett munka utáni jól megérdemelt kikapcsolódást követően sétáltunk vissza a szállásra, ahol legnagyobb meglepetésünkre tűzijáték fogadott minket. Tudtuk, hogy jó munkát végeztünk, de a köszönet ilyen jellegű kifejezése mindenkit meglepett. Kihú-

A honvédség objektumaiban mintegy 2500 tűzcsapot kell ellenőrizni évente

tuk magunkat, dagadt a mellkasunk a büszkeségtől, és vártuk a folytatást. Lett is, de nem az, amire gondoltunk. Egy rendezvény zajlott a létesítmény területén, melynek záróakkordjaként tűzijátékot rendeztek. A vicces félreértés ellenére ez a kis közjáték méltó befejezése volt a napnak és elégedettséggel töltött el mindenkit.”

A tűzoltó-vízforrások felülvizsgálatának munkálatai természetesen szoros összefüggésben vannak az aktuális időjárási körülményekkel, de ahogy a kollégák is emlegetik: „Ez egy vizes szakma! Itt senki nem marad szárazon!”

*Szabó János főtörzsszázlós –
Ménkü Judit*

Fotók: Szabó János főtörzsszázlós

Az előírt nyomásérték ellenőrzése

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal, minden páros hónapban

Kiadja a Magyar Honvédség Parancsnokság

A kiadásért felel:

Dr. Böröndi Gábor altábornagy

Szerkesztőbizottság:

Elnök:

Kriston István főtörzsszázlós,
a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa
Tagok:

Balog Sándor főtörzsszázlós

Berek Zsolt főtörzsszázlós

Bogya Sándor főtörzsszázlós

Gervai János főtörzsszázlós

Dr. Murinkó Attila ezredes

Négyesi Tibor főtörzsszázlós

Soós Lajos főtörzsszázlós

Tigyi István Zsolt főtörzsszázlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében közreműködik a

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság
Felelős vezető:

Kulcsár Gábor ügyvezető

Ágazati igazgató: Mogyorósi Zsuzsanna
Szerkesztőségvezető:

Dr. Isaszegi János ny. vezérőrnagy

Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán

Olvasószerkesztő: Eszes Boldizsár

Szerkesztő: Gáspár Katalin

Korrektor: Apagyiné Gáspár Jolán

Tördelőszerkesztő: Gábor Mariann

Címlapterv, poszter: Dani Márton

Címlapfotó: Kollár László főtörzsszázlós

Poszterfotó: EUFOR archív

Szerkesztőségi titkár: Szabó Anita

A szerkesztőség címe:

1087 Budapest, Kerepesi út 29/B

Telefon: 272-02, 459-5355,

fax: 459-5354

e-mail-cím: kiss.zoltan@hmzrinyi.hu

Nyomdai kivitelezés:

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Kft. Sokszorosítóüzem

Felelős vezető: Pásztor Zoltán

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány.

HU ISSN 1586-2917

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható a www.honvedelem.hu portál Kiadványok rovatában

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja az Európai Katonai Sajtószövetségnek (EMPA)

BIEGLER
AUSTRIA

WONER
SLOVENIA

BOLEHCICZKI
HUNGARY

FLANER

HUNGARY

HUNGARY

HUNGARY

HONVÉDELMI
MINISZTERIUM

AUSTRIA

JOVJEVSKA

MACEDONIA

KELLY

ITALIA

CH

ARMY

AERONAUTICA

COZZI MO

VEZETŐ ALTISZT – NŐKÉNT

Váradiné Pásztor Mária törzszászlós az MH BHD MH Híradó és Informatikai Rendszerfőközpont vezénylőzászlósa. Katonai pályája katonafeleségként kezdődött, így az ezzel járó kötelezettségek már nem voltak ismeretlenek számára.

Pásztor Mária Hajdúnánáson született és Kálmánházán nevelkedett. 1993 szeptemberében kötöttek házasságot Várad Istvánnal, aki alezredesi rendfokozattal került nyugállományba. Fiuk, István jelenleg az Óbudai Egyetemen tanul.

Váradiné törzszászlós több mint húsz éve szolgál a Magyar Honvédség kötelékében. 1998-ban civil végzettségének megfelelően egészségügyi tiszthelyettesként került a Honvéd Folyami Flottilla Segélyhelyére. 2001. július 1-jén az alakulat átszervezése miatt a Magyar Honvédség Híradó Parancsnokság (MH HIP) ügykezelői beosztásában folytatta pályáját, főtörzsörmesteri rendfokozattal. Egy évvel később az MH HIP Ügyviteli Részleg részeként működő Műszaki Dokumentáció-tárat vezette. 2006. július 1-jén zászlósi rendfokozatba lépett elő. 2007-ben megalakult a Magyar Honvédség Támogató Dandár Országos Hálózatfelügyeleti Főközpont (OHFK) Központi Katasztrófa Adattároló Csoport, ennek az új szervezeti elemnek lett a csoportparancsnoka. 2011-ben a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen számos szakmai tanfolyamot elvégzett, többek között rendszerbiztonsági felügyelő végzettséget is szerzett.

Az OHFK parancsnoka az időközben megüresedett rangidős altiszti beosztás feladataival is megbízta. Ezután, 2014-ben beiskolázták a Magyar Honvédség Altiszti Akadémia által indított vezénylőzászlósi tanfolyamra, majd a végzést követően 2015. január 15-ei hatállyal kinevezték az MH BHD MH Híradó és Informatikai Rendszerfőközpont (HIRFK) OHFK vezénylőzászlósa. 2017-ben elvégezte az Összhaderőnemi Vezető Altiszti Tanfolyamot (ÖVAT) is; vizsgadolgozatát a „Katonanők helye és szerepe a vezetői beosztások tükrében” címmel írta meg. 2016 szeptemberétől az MH BHD

Családi fotó 2016-ban, az év zászlósa cím elnyerésekor

MH HIRFK megbízott, 2019 áprilisától pedig kinevezett vezénylőzászlósaként teljesít szolgálatot.

Elismerései között szerepel – többek között – a Szolgálati Érdemjel bronz és ezüst fokozata, arany-fekete MH BHD-logóval ellátott pajzs, Migrációs Válsághelyzet Kezeléséért Szolgálati Jel, illetve 2016-ban az év katonái között szerepelt, a dandárnál az év zászlósa lett.

Az MH HIRFK feladatrendszere rendkívül sokrétű, tudtam meg a törzszászlóstól. „Az infokommunikáció majd teljes területét lefedő, országos hatáskörrel bíró szervezet. A szervezeti felépítés szerint öt zászlóalj szintű és egy század szintű szervezetre tagolódva látja

el a híradó, informatikai, információvédelmi, kibervédelmi feladatát” – foglalta össze a legfontosabb ismérveket a törzszászlós asszony.

Mint elmondta, az MH HIRFK informatikai üzemeltetési, fejlesztési menedzsment feladatokat, valamint a szoftveres menedzsmentből, konfigurálásból, hálózat- és forgalomelemzésből, portálfejlesztésből ezekhez kapcsolódó informatikai üzemeltetési teendőket lát el. Tevékenységébe tartozik egyebek mellett a rádióeszközök szoftveres informatikai konfigurálása, felügyelete, követése, az alkalmazások minden szakterületen történő elterjedése, az IMR, EIR és további célrendszerek szoftve-

Váradiné Pásztor Mária törzsszázlós: „Nekem a csapat a fontos”

res üzemeltetése, központi szerver- és transzporteszköz konfigurálása és menedzmentje, az ezekhez kapcsolódó szakfeladatok végzése; a külföldön szolgálatot teljesítő missziók műholdas összeköttetései és szolgáltatásainak működtetése; az MH Zártcélú Hírközlő Hálózat üzemeltetése, üzemvitelének fenntartása, a Honvédelmi Minisztérium és a katonai felső vezetés információs rendszereinek békeműködtetése; az MH belföldi és NATO katonai fűtárjratok szervezése.

A mindennapi feladatok mellett számos nemzetközi híradó- és informatikai gyakorlaton vesznek részt szakembereik, munkájukat, kimagasló szakmai tudásukat nemzetközi környezetben is elismerik. A szakmai feladatokon túl, aktívan közreműködnek az MH BHD kiképzési feladataiban, indulnak sportversenyeken, melyeken dobogós helyezést érnek el. A vezénylőszázlós – bár nem akkora részben, mint szeretne volna – szép számmal vett részt sporteseményeken az elmúlt években, az eredményeket bizonyító relikviák irodája falát díszítik. 2007 óta a futóversenyek mellett aktívan háromtusázik, illetve rendszeresen indul a löbajnokságokon is.

A törzsszázlós asszony meggyőződése, hogy a közös szabadidős programok tovább erősítik az összetartozást. Már hagyománnyá vált, hogy a kisgyermekes családok részére Mikulás-műsort szerveznek, mellette apró ajándékok készítésével kedveskednek

a gyerekeknek. Emellett, az elfoglaltságok függvényében Budapesten, Gödön vagy Bujákon kihelyezett parancsnoki értekezleteket, továbbképzéseket, előadásokat, karácsonyi vacsorát, csapatépítő játékokat, bográcsolásokat szerveznek, esetenként a volt kollégákat, a nyugállományúakat is bevonva. Ehhez természetesen szükséges a parancsnoki támogatás is. Szerencsére Pristyák János ezredes, az MH BHD MH HIRFK parancsnoka és dr. Kucsera Erika alezredes, főközpontparancsnok – de említhetném az MH HIRFK valamennyi alegységparancsnokát, rangidős altisztjét – pozitívan állnak a hagyományápolásához, a közösségépítéséhez is.

Mint megtudtam, az alegység összeszázlós, jól működő. Váradiné Pásztor Mária büszke rá, hogy együtt dolgozhat velük. „Nem egyszemélyes történet az enyém. Nekem a csapat a fontos. A szakmaiságot kell erősíteni. Büszke vagyok, hogy egy kiváló szakmai tudással bíró, egymást segítő csapat a Rendszerfőközpont, amelynek része lehetek” – mondta a törzsszázlós. Mindezek mellett – 2015 és 2018 között – külön figyelmet fordított a Közös Akarat gyakorlatban részt vevő állományra, hiszen több alkalommal járta végig azt a határszakaszt, ahol a dandár katonái teljesítettek szolgálatot. 2016 karácsonyán különösen fontosnak tartotta, hogy a szeretteiktől távol lévőket az ünnepen is meglátogassa.

A tavalyi évben a női altiszt konferencia előadója volt, melyen „Női vezető

altisztként a Magyar Honvédségben” címmel tartott előadást. „Női vezető altisztként meg kell hogy említsem: a nők karrierjének, a női vezetővé válásnak megvannak a honvédségen belüli specifikációi. Egyrészt a nők belső tulajdonságai, vagyis a női erények alkalmazásának képessége, másrészt a nőkről alkotott sztereotípiák, pl. női gyengeség hangsúlyozása, hogy kevésbé veszik komolyan őket, a családon belüli szerepük stb. hátráltatják a karrierépítést. Ki kell hogy jelentsem, nem a nemek közötti különbségek határozzák meg a nők eredményeit, hanem az egyéni sajátosságok, képességek – pl. jellembeli (magas szintű empátiakészség, figyelmesség, türelem stb.) és szakmai (magabiztosság, elméleti ismeretek gyakorlatba történő átültetése, önbizalom stb.) – érvényesülése, ugyanis vannak olyan nők, akik férfiakat meghazudtoló módon képesek az elvárásoknak eleget tenni” – hangsúlyozta előadásában.

Októberben az ÖVAT 6. tanfolyam résztvevőinek mutatta be a Rendszerfőközpont feladatrendszerét a Honvédelmi Minisztérium Lehel úti objektumában.

Zárásként jövőbeni terveiről kérdeztem a törzsszázlós asszonyt: „Természetesen szeretnék beosztásomban a lehető legsikeresebb lenni, hiszem, hogy mindig van előre. Az alapvetően optimista személyiségem mindig a dolgok jó oldalát látja velem, így – úgy vélem – minden helyzetben feltalálom magam és képes vagyok mindentől kihozni a maximumot. Számomra az eddig végzett munkám kézzelfogható elismerése, hogy ebben az évben kineveztek a beosztásomba, a parancsnok bizalmat szavazott nekem, és én szeretném bizonyítani, hogy jól döntött. Ehhez a bizalomhoz persze kellett a CSA-PAT, így csupa nagybetűvel, melynek támogatása nélkül nem lehetnék az, aki most vagyok. Próbálok a szakmai felkészültségemet fejleszteni, jelenleg a használható nyelvtudás megszerzése a legfőbb célom, hiszen nemzetközi környezetben a hatékony kommunikáció elengedhetetlen. Mindezek mellett a másik legfontosabb dolog a munka és a magánélet egyensúlyának megteremtése, amely számomra még tartogat kihívásokat, de úgy érzem, jó úton járok.”

Kun-Orosz Adrienn

Fotók: Szabó Lajos zászlós,

Kelemen Ilona

AKI HIVATÁSÁBAN MÁSODSZOR IS MEGTALÁLTA, AMIT KERESETT

Együtt a család

A toborzás rendkívül fontos a Magyar Honvédség számára. A megfelelő létszámú és a kívánatos paraméterekkel rendelkező fiatal célközönség megszólítása nagy kihívás elé állítja a toborzással foglalkozó személyi állományt. Képletesen szólva: mindenki ugyanabban a tóban horgászik és lógatja be a csalit. A csali környékére különböző figyelemfelkeltő anyagokat is bedobálnak a vízbe, amelyekből a halak kényük-kedvük szerint választhatnak. Ez a helyzet a toborzás terén is. A mai fiatalok, munkát keresők ilyen széles spektrumú ajánlatokkal, lehetőségekkel és csábításokkal teli világban úszkálhatnak és válogathatnak. Ez innovatív lépéseket követel meg a toborzóinktól is. Ennek a nemes szolgálatnak, a fiatalok nevelésének és megszólításának igazi szakértője alakulatunk egyik altisztje, Udvardi Tibor Dénes törzsőrmester.

Már tizenhét éve szolgál alakulatunknál, a Magyar Honvédség 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezrednél és jogelődjéinél a több missziót is megjárta, széles érdeklődési körrel rendelkező, példamutató altiszt. Amikor elkezdtünk beszélgetni a toborzásról, a katonai pályájáról, felkeltette az érdeklődésemet a teljes élettörténet.

„Szerencsés gyermekkorot tudhatok magam mögött, hiszen három dolog

határozta meg a fiatalságomat: a vízi sportok, a lovak és a kutyák szerete. Akkor még nem is sejtettem, hogy ez később a hivatásom is lehet. Hatéves koromtól úsztam, majd egy nagyobb kihívást kerestem, és a helyi vízilabdacsapatban folytattam a sportolást, ahol mindig magával ragadott a csapatmunka, az összhang. Tanulmányaimat Szentesen folytattam, majd ezt követően egy vagyoni védelmi cégnél kezdtem el dolgozni, először biztonsi őrként, majd az akkori vezetés egyre több és szélesebb spektrumú munkakörrel bízott meg. Feladataim közé tartozott a szolgálatok vezetése, kommunikáció az ügyfelekkel, új munkaerők keresése, felvétel (toborzás) és a cég által alkalmazott kutyák kondíciójának fejlesztése, szinten tartása és felkészítése.

A kutyákkal való kapcsolatomat a családomnak és megboldogult nagyapámnak köszönhetem, aki már születésemkor a Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesülete szentesi szervezetének elnöke volt, így beleszülettem a kutyázásba, és több időt töltöttem kutyakiállításokon, valamint a kutyakiképző pályán, mint a játszótéren. Így ez a munkakör számomra nagyon is testre szabott volt...”

Már ekkor magabiztosan gondolt a jövőjére hivatásos katonaként, igaz akkor még érvényben volt a kötelező sorkatonai szolgálat a honvédségnél.

Egy fotó az ifjúkorból

Ahogy nekem mondta: „Már akkor nagyon érdeklődtem a katonai pálya iránt, igaz, tiszttában voltam vele, hogy hamarosan személyesen is meg tapasztalhatom, hiszen a sorkötelesség engem is utol fog érni.”

1996. augusztus 21-én be is vult Hódmezővásárhelyre a Bercsényi Miklós Gépesített Lövészdandárhoz, ahol a 7. század rajparancsnokképző alegységének katonája lett. A katonai pálya egyből elnyerte a tetszését. Helytállása, elhivatottsága miatt az akkori előjárói felajánlották, hogy szolgáljon tovább, de a sorkatonai idő leteltével, 1997. augusztus 1-jén, szakaszvezetői rendfokozattal leszerelt. Ekkor még a katonai pálya helyett inkább a civil munkáját folytatta, és hamarosan egy vagyoni védelmi cég ügyvezetője lett. De még mindig motoszkált benne valami, amit nem értett meg, csak tudta, hogy ott van. Nem teljes még az élete, valami hiányzik.

„Valahogy úgy éreztem, vár még rám nagyobb kihívás. Ekkor már a vízilabda sporttevékenységemet másodosztályban folytattam, ahol egyidejűleg az uszodában működő (volt MHSZ) búvárklubban elkezdtem a búvárkodással is megismerkedni. Első merüléseimet védett vízben, 1999 nyarán hajtottam végre. 2000-ben életem nagy fordulatot vett: lehetőségem nyílt a harmadik nagy szerelmemnek is teret biztosítani, a lovaknak. Bátyám egy barátjával alapított a Bakonyban egy ranchot, ahová nagyon szívesen jártam lovagolni. Ekkor jött a lehetőség, hogy Kanadába látogassak. Itt a westernlovaglás rejtjelmeit sajátíthattam el, a világ talán egyik legjobbja-itól ebben a műfajban. Calgary-tól 50 km-re, a Sapergia tréning ranchon a lovaglás mellett az angol nyelv rejtjelmeit is kezdtem elsajátítani. Tervezetten 6 hónapot kívántam eltölteni, de ebből 12 hónap lett. Hazatérésemet követően ismerkedtem meg életem nagy szerelmével, aki azóta a feleségem, és aki két gyönyörű gyermekkel ajándékozott meg. Akkor még szerencsét próbáltunk Németországban is, ahová szintén a lovak szeretete juttatott el, itt már a kedvesemmel töltöttünk el 14 hónapot. Hazaérkezésünket követően jutott el hozzám a hír, hogy a Magyar Honvédség 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Dandárhoz búvárokat keresnek. Úgy gondoltam, ezt a beosztást nekem találták ki...”

Az elképzelést tettek követték, és 2003. szeptember 1-jén bevonult Tapolcára, ahonnan két hónap alap kiképzést követően az akkori Magyar Honvédség 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Dandár, Hídépítő Zászlóalj, Törzstámogató Szakasz, Műszaki Felderítő Raj búvár beosztásába került.

„A búvárkodás egy egészen más műfajával ismerkedtem meg, ahol nagy kihívást jelentett a nulla látási viszonyok közötti merülések és különböző víz alatti munkák végrehajtása. Kitűnő, ámbar nagyon szigorú kiképzőim voltak, akiknek útmutatása 16 évig tartott a búvár szakmában...” – emlékszik vissza erre az időszakra.

A katonai szolgálata, kiemelkedő helytállása eredményeképpen 2009-ben beiskolázták az akkori Kinizsi Pál Tiszthelyettes Szakképző Iskolába, és még az év decemberében, mondhatjuk karácsonyi ajándékként, a fa alá került

az altiszti paroli. Élete egyik legmeghatározóbb pillanata volt, amikor őrmesterré avatták.

Katonai pályája során mindvégig a búvárkodás szerelmese maradt, és több külföldi szolgálatban, valamint közös nemzetközi gyakorlaton is öregbítette a szentesi katonák hírnevét.

Két év elteltével, a katonai szolgálata mellett a civil érdeklődési körében is változás állt be, amit nagy megtiszteltetésnek és komoly kihívásnak vett.

„2011-ben ismételten gyermekkorom egyik szeretett elfoglaltsága tért vissza: felkértek az akkori Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesülete szentesi szervezetének vezetésére, amihez nekem nagyon kellemes emlékeim fűződtek. Ezt örömmel, de egyben nagy teherrel vettem át, hiszen akaratlanul is, de a tagok nagyapám vezetési stílusát és eredményeit várták tőlem. Az idők változnak, ezért 2012-ben új alapokra helyeztük az egyesületet, így a Szentesi Ebtenyésztők és Sportkutyások Egyesülete megalapítója, elnöke, valamint a kutyaiskola egyik tréneré vagyok...”

2018 májusában ismét változás állt be katonai karrierjében. Sajnos, a szeretett víz alá merülést hivatásos szinten be kellett fejeznie, és az alakulatunknál maradván a Vezető Szervek Személyügyi Főnökségére került beosztásba mint toborzásért felelős altiszt. A toborzási feladatok végrehajtása, tájékoztatók megtartása, toborzóirodákkal, továbbá megyei és környéki foglalkoztatási osztályokkal való kapcsolattartás lett a feladata. A kádét-programba bevont Hódmezővásárhelyi Szakképzési Centrum Zsoldos Ferenc Szakgimnáziuma és Szakközépiskolája és alakulata összekötője is lett egy időben. Mint mondta, szereti a kihívásokat, és a sajátos „tenni akarok!” temperamentumával látja el a feladatait. Már a kezdetekkor sikerült nagyon jó munkakapcsolatot kiépítenie a partnerekkel. Új beosztása a katonai képesi-

A vízi sportok, a lovak és a kutyák szeretete meghatározó az életében

tését tekintve az eddigiektől merőben eltérőnek tűnhet, de számára ez nem idegen, sőt szereti ezt a kihívásokkal tűzdelt feladatkört.

„Nagyon szeretek mind a diákoknak, mind a katonai pálya után érdeklődőknek tájékoztatókat tartani. Számomra igazán megtiszteltetés, hogy a Magyar Honvédséget, a katonai életpályamodellt én mutathatom be...” – mondja.

Zárásként engedjék meg, hogy megosszam Udvardi törzsořrmester egy gondolatát a toborzásról:

„Nagyon hiszek a fiatalokban. Sokan az idősebb korosztályból a fiatal-ságról negatív véleménnyel vannak. Nem szabad elfelejteni, itt a generációk közötti különbségek már óriásiak, ezért meglátásom szerint egy jó toborzónak meg kell találnia a fiatalokkal a megfelelő kommunikációt, és képesnek kell lennie felkelteni az érdeklődésüket. Hiszen itt már nemcsak az X, Y vagy Z generációval, hanem az Alfa generációval is meg kell találnunk a hangot, ami sokszor – valljuk be – nem egyszerű feladat...”

*Kollár László főtörzszászlós
Fotó: a szerző felvételei és archív*

ÚJ KÉPESSÉGEK PÁPÁN

A kétezres években került előtérbe a kisebb NATO-tagállamok légi szállítási képességének fejlesztése. Nemzetközi összefogás eredményeképpen létrejött a Stratégiai Légiszállítási Képesség (SAC) program, az alapító okiratot tizenkét ország – tíz NATO- és két békepartnerségi tagállam – képviselői írták alá 2008. szeptember 23-án. A Magyar Honvédség Pápa Bázisrepülőtérét választották a program működési bázisának, így a katonai szervezet alaprendeltetéséből adódó feladatköre jelentősen kibővült. A Páparra települt Nehéz Légiszállító Ezred (Heavy Airlift Wing – HAW), a NATO Légiszállítást Kezelő Programiroda, illetve a Boeing feladatrendszerének támogatását az Együttműködési Megállapodás (MoU), a Bázis Egyezmény (BA), valamint a Technikai Egyezmény (TA) szabályozza.

A három SAC C-17-es feladátvégrehajtásával kapcsolatban a bázisrepülőtér feladatává vált a repülőgépek földi kiszolgálása, az utasok schengeni határokon át történő ki- és beléptetése, tranzitutasok kezelése, adott esetben élelmezése és szállás biztosítása, repülő-üzemanyag és folyékony oxigén utántöltése, szennyvízürítő (lavatory) szolgáltatás biztosítása. E feladatok elvégzése érdekében megfelelő infrastruktúra kiépítése, modern technikai

A nemrég átadott utasforgalmi (PAX) terminál

eszközök beszerzése és a technikai személyzet kiképzése vált szükségessé.

2017. augusztus 1-jén az MH Pápa Bázisrepülőtér ezreddé alakult át. Az új szervezeti struktúra lehetővé tette a klasszikus laktanyai logisztikai feladatok különválasztását a repülőtéri logisztikától. Létrejött a Logisztikai Zászlóalj, szintén újonnan alakult a Kiszolgáló Század.

A Kiszolgáló Század szakembereinek munkakörébe tartozó tevékenységek újabakkal gazdagították a Magyar Honvédség már meglévő képességeit: a bázisra érkező repülőeszközök üzemanyag-utántöltése, ki- és berakodása, hajózószemélyzetének szállítása, a

szállított veszélyes anyagok (fegyverek, lőszer, rakéták) ideiglenes tárolása, poggyászok kezelése, utasok ki- és beléptetésének biztosítása, a tranzitutasok igény szerinti elszállásolása.

A technikai és infrastrukturális feltételek megteremtése a NATO Biztonsági Beruházási Program (NATO Security Investment Programme – NSIP) keretében zajlott le. A nemrég átadott utasforgalmi (PAX) terminál óránként 200 személy átbocsájtását teszi lehetővé, a poggyászok és utasok átvizsgálását, valamint a csomagok légi palettára történő összekészíztetését is beleértve. Az itt szolgálatot teljesítő személyi állománynak fel kellett készülnie a csomagtováb-

A bázis csapatának munkáját speciális repülőtéri kiszolgáló eszközök könnyítik meg

bító, a személyi és poggyásztvizsgáló eszközök szakszerű kezeléséből, megszerezniük a szükséges jogosítványokat. Közvetlen munkakapcsolatban állnak a repülések kiszolgálásában szintén részt vevő rendőrség és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal dolgozóival. Ugyancsak szoros együttműködés jellemzi a légi járművek ki- és berakodásában részt vevő, de a Nehéz Légiszállító Ezred állományába tartozó többnemzeti katonákkal közösen végzett munkát is. Ennek elengedhetetlen feltétele a magyar katonák részéről a készségi szintű angol nyelvismeret.

A külföldi kollégák által tartott különböző elméleti és gyakorlati szakmai tanfolyamok rendkívül hasznosak, és a csapat munkáját az elmúlt években beszerzett speciális repülőtéri kiszolgáló eszközök is nagyban megkönnyítik: K-loader, belt loader, különféle targoncák, elektromos és dízel vontatók, továbbá palettaszállító utánfutók.

A K-loader egy speciálisan kialakított rakodóeszköz, mellyel a legtöbb NATO-ban rendszeresített légi szállítójármű ki- és berakodása történik. Az angol gyártmányú AMSS Atlas típusú gép segítségével kiszolgált repülőgépek között C-17, C-130 és A-400 fordult elő a legnagyobb számban. A berakodást megelőzően a nemzetközi szabványú légi paletták targoncák segítségével kerülnek fel a K-loaderre, illetve kirakodáskor erre az eszközre helyezik őket. Sajátosságai közé tartozik a változtatható kormányzás, ami könnyebbé teszi a repülőeszköz megközelítését, továbbá a platformon lévő anyagok görgőkön való továbbítása, mely a beépített továbbító rendszer segítségével vagy kézi erővel történik. Az eszköz hosszanti, illetve oldalirányban 35 fokban dönthető, így bármilyen terepviszonyok között lehetséges a repülőgépekbe történő be- és kirakodás. A K-loader egyidejűleg 4 db légi paletta kezelésére alkalmas, vagy 1 db 20 láb hosszúságú konténert képes szállítani, illetve ki- és berakodni. Maximálisan 18 tonna rakományt, akár 90 és 750 cm között megemelve képes kezelni, az adott repülőeszköz méretéhez igazodva. A két meglévő K-loaderrel egyszerre legfeljebb csak 8 légi paletta mozgatása lehetséges, ami a nagyobb repülőgépek esetében nem mindig elégséges. A megoldást ilyenkor az AMSS cég palettaszállító utánfutói jelentik: segítségével a paletták a repülőgép

A terminál óránként 200 személy átbocsájtását, valamint a csomagok légi palettára történő összekészletezését teszi lehetővé

közelébe, majd a K-loaderre átrakodva a fedélzetre juttathatóak, illetve kirakodás utáni elszállításra is használhatóak. Ezekkel az eszközökkel hatékonyabb a rakomány mozgatása, jelentősen csökkenthető a repülőeszközök be- és kirakodásához szükséges idő.

A TLD típusú belt loader egy végtelenített szalaggal felszerelt csomagtovábbító eszköz, mellyel a kisebb egységakományok juttathatóak fel a szállítóeszköztől a repülőgép rakterébe, ügyelve mind a csomagok épségére, mind pedig a repülésbiztonsági előírások betartására. Szalagjának magassága és dőlésszöge állítható, így az alacsonyabb és a magasabb gépeknél egyaránt használható.

A munkaterületen különböző teherbírású és kialakítású targoncák is rendelkezésre állnak a szakszerű feladatvégrehajtáshoz; ezek nélkülözhetetlenek a repülőeszközök kiszolgálásához. A legnagyobb közülük a Linde H-80 típus 7,5 tonna teherbírással, melyet a cég kifejezetten légi paletták mozgatására alakított át, biztonságos és könnyű kezelhetőséget garantálva. A H-35 eszközök 3,5 tonna teherbírásúak, kisebb méretük miatt a kisrepülőgépek vagy más eszközzel nehezen megközelíthető légi járművek ki- és berakodása végezhető segítségükkel. Az E-35 3,5 tonna teherbírású targonca egy speciálisan kialakított, szikramentes elektromos típus, ami főleg a veszélyes anyagok mozgatására használható.

A TLD típusú elektromos vontatók jelenleg a palettaszállító utánfutók vontatását szolgálják. Nagy teherbírású eszközök, melyekkel akár 25 tonna súly vontatása is lehetséges, elektromos hajtásuknak köszönhetően környezetbarát üzeműek.

Az utasok és a repülőgép-személyzet szállítására alacsonypadlós CREDO autóbuszokat és egy 18 személyes VW Crafter midibuszt szereztek be.

A C-17-es repülőgépek magas üzemanyagigényéből adódóan szokványos kapacitású üzemanyagtöltő gépjárművek nem használhatóak feltöltésükre. Feladat függvényében rövid időn belül akár több repülőgép egyidejű kiszolgálására is szükség lehet. Erre a célra 2 db MAN TGA 33.480 típusú üzemanyag-szállító tehergépjármű áll rendelkezésre.

A fegyverek, lőszer és rakéták ideiglenes tárolására épült az ideiglenes fegyverzeti tároló, ahol ezek az eszközök biztonságos, védett (technikai riasztóberendezéssel felszerelt) helyen tárolhatóak. Itt üzemelnek a korábban említett Linde E-35 típusú szikramentes targoncák.

A bázisrepülőtérre egy átvonuló szállót is kialakítottak. Az épület karbafelújításával lehetőség nyílt a bázison ideiglenesen tartózkodó utasok kulturált körülmények között történő, hosszabb-rövidebb idejű elszállásolására, sőt így megoldottá vált a nemzetközi gyakorlatok személyi állományának elhelyezése is.

Az MH Pápa Bázisrepülőtér felkészült a Magyar Honvédség, illetve a szövetségi légi szállítási feladatok földi kiszolgálására. A Zrínyi 2026 Honvédelmi és Haderőfejlesztési Program keretében beszerzett szállító repülőgépekkel kiegészülve a Magyar Honvédség ma már képes a missziós szállítási feladatok saját erőből történő végrehajtására is.

*Gelencsér Ferenc főtörzsőrmester
Fotó: Vasáros Ildikó őrmester*

SEGÍTENI JÓ!

A három óra alatt felépített hidat elsőként a személygépkocsik vették igénybe...

Régi hagyomány, hogy a honvédség szükség esetén segítséget nyújt a társadalomnak. Így volt ez már a Varsói Szerződés idejében is, de akkoriban a sorozott haderő miatt a kapcsolatunk közel sem volt ennyire jó a civilekkel. Bevett gyakorlat volt, hogy a sorállományt ősszel kivezényelték a termelőszövetkezetekhez, és részt vettek a betakarítási munkákban. Sőt, magam is emlékszem arra, hogy az 1980-as évek végén az általános iskolában az új tanterem építésénél is megjelentek a „zöld ruhás kiskatonák”.

Ez a rendszerváltás után annyiban változott, hogy azóta szinte kizárólag a katasztrófaelhárításban veszünk részt. A Magyar Honvédség legtöbb alakulata szerepet vállalt az árvíz elleni védekezésekben, illetve a kolontári

gátszakadás utáni mentésben. Ez így is van rendjén, hiszen aligha találhatnának még egy olyan szervezetet, amely ennyire rövid idő alatt, ilyen sok embert és technikai eszközt tud mozgósítani.

Természetesen az MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred is kivette a részét ezekből a feladatokból. Speciális szaktudásunknak és különleges technikai eszközeinknek köszönhetően abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a saját szakmánkat gyakorolhatjuk ilyenkor is. Az árvizeknél igen fontos szerepük van a „kételtű” PTSZ–M-eknek (PTSZ–M láncfalas úszó gépkocsi), valamint a saját tapasztalataink alapján két rocsóból és egy PMP (PMP hadihídoszlop) folyami hídkompból összeállított „árvízi kompoknak”. Ko-

lontáron is a közvetlen életveszély elhárítása és a mentési munkálatok befejezése után jött el a mi időnk. A kiömlő „vörös iszap” által elmosott híd helyén állítottunk fel először ideiglenes jelleggel egy némiképp átalakított TMM- (TMM-3 nehéz hidrakó felszerelés gépkocsin) hidat, később pedig egy alacsonyvízi fahidat, amely azóta is hibátlanul szolgálja a környéken élőket.

A közelmúltban azonban ettől eltérő, merőben újszerű feladatot kapott alakulatunk. Szükségessé vált a Girincis térségében lévő közúti híd felújítása, amiáltal a teljes forgalom a Muhi és Köröm közti kompátkelőhelyre terelődött. A kisméretű átkelő képtelen lett volna megbirkózni a megnövekedett terheléssel. Hosszas egyeztetés és némi kezdeti bizonytalanság után augusztus végére eldőlt, hogy nekünk kell biztosítanunk a civilek „mozgásszabadságát”, mégpedig egy úszó aljzatú PMP-híd megépítésével.

A kijelölt állomány Csonka Csaba hadnagy és Szopori Tibor főtorzsőrmester vezetésével 2018. augusztus 30-án indult el a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Körömré. A nagyjából szakasz méretű alegységhez 18 hídépítő, 4 biztosító bűvár és 2 egészségügyi katona tartozik. A híd építése augusztus 31-én 7 órakor kezdődött meg és 10 órára be is fejeződött. Mivel a Sajó viszonylag

...asztán megérkezett a távolsági autóbusz is

A környékbeli gazdálkodóknak is nagy segítség az ideiglenes átkelő

keskeny, csekély vízhozamú folyó, így mindössze 2 parti és 5 folyami híd-komp felhasználására volt szükség. A rögzítést a szabályoknak megfelelően horgonyzással, illetve a parton álló fákhoz történő kikötéssel oldották meg. Az esetleges további munkák biztosítására a hídhoz kötve készenlétben állt egy BMK 130M vontató motorcsónak is.

Ha katonai feladat-végrehajtásról lett volna szó, akkor az állomány az úgynevezett „teherpróbával” megkezdhetné volna a híd üzemeltetését, ahogy Madách írja: „A gép forog, az alkotó pihen”. Azonban nem ment minden zökkenőmentesen. Az előkészített, kibetonozott lejárókkal rendelkező komp-átkelőhelyen felállított PMP-hadihíd természetesen képes volt biztosítani a Hídepítő Zászlóalj bármely technikai eszközének áthaladását, ellenben a civil gépjárművek esetében volt némi – szó szerint értendő – fennakadás. A helyi Volán-társaság nem egészen katonai felhasználásra tervezett csuklós autóbussa ugyanis képtelen volt leküzdeni a parti és a folyami híd-komp közötti törést. Sajnos az üzempróbáról készült videófelvétel felkerült a Facebookra is, és a kommentelők sok esetben a honvédséget okolták.

Érthető, hogy a közútkezelő így nem adta meg az engedélyt a híd használatára, viszont javaslatot tettek az akadály elhárítására. Ennek alapján másnap, szeptember 1-jén a híd mindkét oldalán a feljárópajzsok elé, illetve a parti híd-kompokra méretre vágott geotextiliát tettek, amelyre összesen mintegy 22 tonna úgynevezett „hideg aszfaltot” terítettek, majd ezt tömörítették és hen-

gerelték. Ezáltal a fel- és lehajtás lejtőszöge nagyban csökkent, az útpálya szinte sík lett. 15 óra 15-kor véget értek a próbák is: bebizonyosodott, hogy a terhelt csuklós autóbusz is gond nélkül képes az átkelésre.

Tekintettel azonban a civil felhasználás sajátos, a katonaitól eltérő szabályozására, az engedélyt még nem tudták kiadni. Ehhez szükség volt még a szeptember 3-án felszerelt fémkorlátokra, valamint a szeptember 4-én mindkét oldalra kihelyezett hídréndtáblákra. Vagyis ez alatt a négy nap alatt a hídepítő katonák kénytelenek voltak „CIMIC-üzemmódba” állni, és folyamatosan magyarázni a helyi lakosoknak, hogy miért nem mehetnek át a látszólag teljesen befejezett, használható hídon. Szerencsére ezt a többség el tudta fogadni, elvértve került csak sor zsörtölődésre, méltatlankodásra.

Végül, szeptember 4-én 18 óra 30-kor megindulhatott – és azóta is megszakítás nélkül, éjjel-nappal folyamatosan biztosított – a civil közlekedés a Sajó két partján fekvő Muhi és Köröm között. Természetesen a fedélzetten felállított, korlátok által leszűkített pálya csak egyirányú, váltakozó forgalmat tesz lehetővé, ennek irányítását a kihelyezett, automatikusan működő közúti jelzőlámpák végzik. Átlagos napokon, amikor „csak” 100-120 gépjármű érkezik óránként, ez megfelelő. Viszont a zsúfoltabb időszakokban – például az országos állatvásár alkalmával – a többszörösére növekvő forgalmat a katonák szabályozzák, így rövidítik le az átkelés idejét. Hasonlóképpen készek beavatkozni és biztosítani az azonnali áthaladást, amennyiben megkülönböz-

tető jelzést használó jármű érkezik bármelyik partra.

A hídepítő katonák két váltásban, 9-9 fővel végzik magát a főfeladatot, vagyis a híd üzemeltetését. A keleti oldalon, közvetlenül az átkelőhely közelében, a katonai szabályozásnak megfelelően további 4 bűvár és 2 egészségügyi katona lát el folyamatos készenléti szolgálatot. Tehát összesen 15 katona munkája szükséges a zavartalan átkeléshez. Az ő szakszerű, feszes feladat-végrehajtásuknak köszönhetően a Magyar Honvédség megítélése sokat javult a térségben. A helyiek hálásak, hiszen a vállalkozó által üzemeltetett komp – ellentétben a pontonhíddal – sötétedés után nem volt használható, továbbá nem is volt ingyenes. Jóindulatukat mutatja, hogy a pihenőidejüket töltő katonákat már szeptember 8-án meghívták a körömi falunapra, sőt a helyi iskola speciális nevelési igényű tanulói egy barátságos labdarúgó-mérkőzésre is kihívták őket. Elmondhatjuk, hogy a kapcsolattartás folyamatos, a jó viszony türelen.

Ami legalább ennyire fontos: az előjárók általi ellenőrzések során sem derült fény komoly hiányosságra. A hídepítő az előírásoknak megfelelően, szabályosan hajtják végre a szakfeladatot, és katonához méltón tartják rendben a bezárt óvodában kialakított körleteiket.

Noha a közúti híd kiváltása nem kevés munkával jár, és az egyébként sem teljesen feltöltött állományunkat is jelentősen megterheli, de valahogy mégis minden egyes katona jó szívvel, önként vállalja. Végül is, segíteni jó!

Bernátsky László törzsszázados

Fotók: Szopori Tibor főtörzsszermester

AZ ELSŐ HIVATALOS LÁTOGATÁS

A Magyar Honvédség parancsnoka, Korom Ferenc altábornagy 2019. április 2-án hivatalában kereste fel dr. Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érseket. A közvetlen hangvételű beszélgetésnek több napirendi pontja volt. A mind a Magyar Honvédség, mind a katolikus egyház életében példaértékűnek tekinthető találkozás nem csupán egy protokolláris esemény volt; a megvitatott témák jellegéből eredően több területen további együttműködés várható a Magyar Honvédség és a Magyar Keresztény Egyház között.

Így a Magyar Honvédség az egyház igényeinek figyelembevételével fogja támogatni a 2020. szeptember 13–20. között, immáron második alkalommal hazánkban megrendezésre kerülő 52. Eucharisztikus Nemzetközi Kongresszust (1938 májusában Magyarország adott otthont az akkor 34. nemzetközi rendezvénynek, amit

1881-től szerveznek más-más országban.) A másik lényeges és történelmi léptékűnek mondható együttműködési területet az üldözött keresztények

támogatásának szolgálata fogja jelenteni.

*Dr. Murinkó Attila ezredes
A felvételt készítette: Dévényi Veronika*

HÚSVÉTVÁRÓ A KOLOSTOR BEJÁRATÁNÁL

Elődeink, az Osztrák–Magyar Monarchia katonái a 20. század elején már jártak a koszovói tájon: hol hódító megszállókként, hol hadifoglyokként a halálmenetben, hol a pejai (peći) kórházban kezelt sebesültekként fordultak meg itt.

A Magyar Honvédség katonái közel 100 év elteltével ismételen visszatértek a Nyugat-Balkán egyik szegletére, a mai Koszovóba. A Kosovo Force (KFOR), a Koszovóban tevékenykedő – NATO-parancsnokság alatt működő – nemzetközi békefenntartó haderő 1999. június 12-én jött létre az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozata alapján. Magyarország 1999 márciusában csatlakozott a NATO-hoz, így a kezdetektől részt vesz a koszovói műveletekben. Az MH KFOR Kontingens tizenkilencedik váltásának visszafogadó ünnepségét 2019. április 11-én tartották Debrecenben.

A Magyar Honvédség Őr- és Biztosító Zászlóalj (MH ŐBZ) ideiglenes, magyar katonai kontingensként a KFOR kötelékében teljesített szolgálatot. A katonai szervezet a Koszovó fővárosában, Pristinában található Szent László táborban állomásozott. Az 1999 nyarán útnak indult alegységnek 2007. január és 2007. augusztus között Korom Ferenc altábornagy volt a parancsnoka.

Visszatérve napjainkhoz: a buszunk indulása előtt, a Honvéd Altiszti Folyóirat „jelenlétével” elkészített fotó a régió egyik meghatározó, a 14. század elején alapított pravoszláv kolostorának bejáratát örökítette meg. A Visoki Dečani kolostor az utolsó, egyetlen keresztény létesítmény, amelynek biztonságáról a KFOR gondoskodik.

*Összeállította és a felvételt készítette:
dr. Murinkó Attila ezredes*

TEREPAKADÁLYFUTÓ SPRINT ORSZÁGOS BAJNOKSÁG

SZENTES, 2019. JÚLIUS 20.

A verseny célja:

- Az OCR-világszövetséghez (FISO) tartozó Terepakadályfutó és Akadálysport Szövetség igazolt versenyzői számára országos bajnoki futam lebonyolítása
- A honvédség és a rendvédelmi szervek közötti kapcsolatok ápolása
- Az önmaguk kipróbálására vágyók részére versenyzési lehetőség biztosítása
- Terepakadály- és akadálypálya-futás népszerűsítése
- A Magyar Honvédség népszerűsítése

A verseny rendezője: Honvéd Rákóczi Sportegyesület.

A verseny társrendezője: Magyar Honvédség 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred, Szentés Város Önkormányzata

A verseny helyszíne: Szentés, Héked, gyakorlótér (GPS: 46.678590, 20.249003)

Javasoljuk, hogy a Csongrád felől érkezők is a városon, a Rákóczi Ferenc utcán keresztül közelítsék meg a helyszínt, mivel a gyakorlótéren keresztül vezető út a civil forgalom elől el van zárva! Írd be a WAZE-be vagy a GOOGLEMAPS-ba: Weekend Warriors, Szentés, és azok elvezetnek hozzánk!

A verseny időpontja: **2019. július 20. (szombat)**

09.00–17.30

- OB (futamok indítása 5 perces időközönként): első START: 09.00, utolsó START: 10.15
- Katonai és rendvédelmi futamok (futamok indítása 5 perces időközönként): első START: 10.20, utolsó START: 11.45
- Open futamok (futamok indítása 5 perces időközönként): első START: 12.30, utolsó START: 16.25

A verseny kategóriái: HOCRA Országos Bajnokság, férfi/női; Katonai és rendvédelmi szervek, férfi/női/csapat; Open, férfi/női/csapat; Abszolút férfi; Abszolút női

A csapat értékelése az egyéni futamokban elért eredmény

alján történik. Egy csapatba 4 fő nevezhető korcsoporttól és nemtől függetlenül. A csapat eredménye a csapattagok három legjobb időeredményéből és az összes csapattag ügyességéből tevődik össze.

A kategóriák korcsoportjai:

A korosztály meghatározásának alapja a nevező életkora a tárgyév december 31-ével bezárólag.

Csapatverseny esetében nincs külön korcsoportos besorolás.

- HOCRA OB: Junior: 14–17 éves; UP: 18–24 éves; Felnőtt: 25–29, 30–34, 35–39 éves; Szenior: 40–44, 45–49 éves; Veterán: 50–54, 55+
- Katonai és rendvédelmi szervek: 16–18 éves (kadét); 18–34 éves; 35–49 éves; 50+
- Open: Junior: 16–17 éves; UP: 18–24 éves; Felnőtt: 25–29, 30–34, 35–39 éves; Szenior: 40–44, 45–49 éves; Veterán: 50–54, 55+

Versenytáv: 1,5 km+ (1500–1800 m)

Akadályok: minősített OCR-akadályok; egyéb épített akadályok; természetes akadályok

Nevezés: a verseny a jellegéből adódóan veszélyes, így csak és kizárólag azok indulhatnak (nevezhetnek) rajta, akik elfogadják és aláírják a versennyel együtt járó kiemelt kockázatok önkéntes vállalását igazoló jogi nyilatkozatot!

Fiatalkorúak esetén a szülő/gondviselő által, két tanú előtt aláírt szülői beleegyező nyilatkozat szükséges az induláshoz (nevezéshez).

- HOCRA OB: Az OB-ra kizárólag érvényes (Tefutsz) versenyzői licenccel rendelkező versenyzők nevezhetnek. Nevezés a verseny online regisztrációs felületén: <https://weekendwarriors.hu>
- Katonai és rendvédelmi szervek: A kategóriára kizárólag

a Honvédelmi Minisztérium vagy a Belügyminisztérium alkalmazásában álló, szolgálati igazolvánnyal rendelkező, rendfokozatot viselő állomány nevezhet (honvédség/rendőrség/katasztrófavédelem). Szülői beleegyező nyilatkozat megléte esetén ebben a kategóriában nevezhetnek a legalább 16. életévüket 2019-ben betöltő honvéd kadét- vagy rendészeti képzésben részt vevő diákok. Nevezés a verseny online regisztrációs felületén: <https://weekendwarriors.hu>

- Open: Minden nagykorú személy saját elhatározása alapján nevezhet ebben a kategóriában. A 18. életévüket a verseny idején még be nem töltő, azonban 2019-ben a 16. életévüket betöltő fiatalok csak és kizárólag szülői beleegyező nyilatkozat megléte esetén nevezhetnek. Nevezés a verseny online regisztrációs felületén: <https://weekendwarriors.hu>

Nevezési díj:

- HOCRA OB: 6000 Ft
- Katonai és rendvédelmi szervek (nevezés 2019. június 10-ig): 4000 Ft. Csapatnevezés: az egyéni nevezési díjon felül 1500 Ft/csapat
- Open előnevezés (2019. június 10-ig): 8000 Ft. Csapatnevezés: az egyéni nevezési díjon felül 2000 Ft/csapat
- Open helyszíni nevezés: 10 000 Ft
- Helyszíni csapatnevezés: 4000 Ft
- Befizetett nevezési díjat nem áll módunkban visszafizetni!

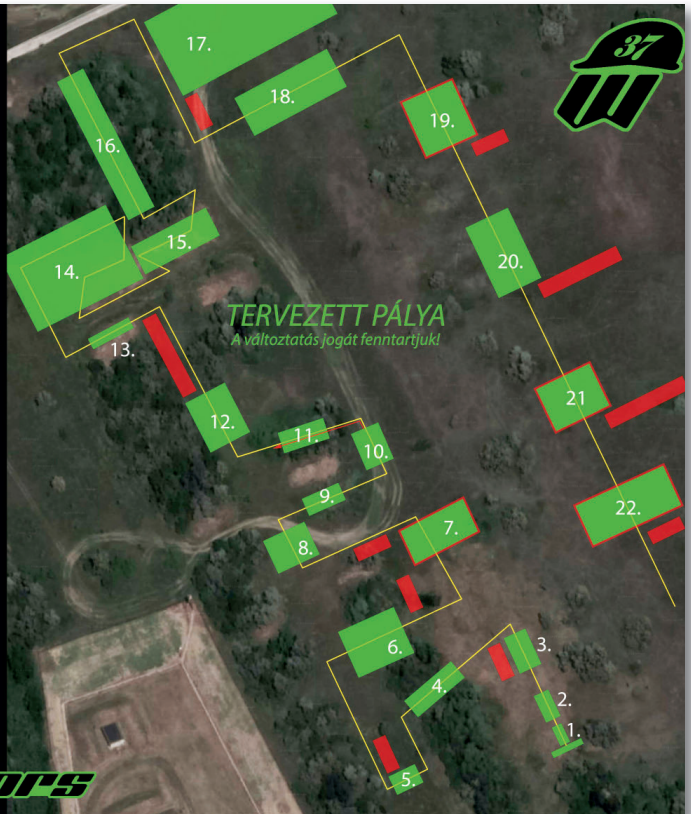
A nevezés tartalma:

- Részvétel a versenyen
- Rajtsomag: egyedi logóval ellátott technikai póló; pálya- és akadályleírás; 0,5 l ásványvíz; csomagazonosító a megőrzéshez
- Csomagmegőrzés
- Öltözősátrak
- Egészségügyi felügyelet
- Chipes időmérés
- A célba érkezőknek egyedi befutóérem

START lövészárkból

1. Gumi szőnyeg
2. Vizes konténer
3. Palló hidak
30 m pókmászás
4. Kúszás szögcsatorna alatt
5. Palánkok
30 m pókmászás
6. Ausztrál mászás (kötél fölött)
PMP horgony vonszolás
7. Épített OCR akadály (4-es)
Gumi görgetés
8. Kötélhíd
30 m rákmászás
9. Vizes árok
10. PMP
A következő akadályon át kell vinni egy autógumit
11. Mászás sárban
12. Szakadék
+ 150 m futás
13. Kis domb
14. Zsákos domb
15. Nagy domb
16. Erdő
17. Célbadobás
30 m pókmászás
18. Mászó folyosó
19. Épített OCR akadály (2-es)
PMP horgony 30 m
20. Inverz fal
+ 150 m futás
21. Épített OCR akadály (2-es)
+ 150 m futás
22. Épített OCR akadály (4-es)
Gumi vonszolása 50 m-re

Weekend Warriors

- Kategóriánként, korcsoportonként és nemenként érem a dobogósoknak
 - Frissítés a célnál (víz és csemege)
 - Meleg vizes zuhany egyedi katonai járműből fürdetősátorban
 - Ingyenes parkolás a helyszínen
 - Ingyenes online képgaléria
 - Online eredménylista
 - Remek feladatok, akadályok
- A verseny napján legyen nálad:*
- A regisztrációnál megadott igazolványod
 - Szükség szerint, aláírt szülői beleegyező nyilatkozat
 - Aláírt jogi nyilatkozat (a helyszínen is alá lehet írni)
 - Váltóruha, mert bizony sáros lesz!

A verseny szervezői a változtatás jogát fenntartják!
Hajrá, hétvégi harcosok!

Linkek:

<https://www.weekendwarriors.hu/index.php>

Nevezés:

<https://weekendwarriors.hu/index.php/verseny/nevezes>

Versenykiírás:

<https://www.weekendwarriors.hu/index.php/verseny/versenykiiras>

Adatok az átutaláshoz/befizetéshez:

Számlavezető bank: K&H Bank Zrt.

Számlatulajdonos: Honvéd Rákóczi Sportegyesület

Számlaszám: 10402836-00005555-00000000

Megjegyzésnél kérjük a versenyző nevét, születési idejét és lakcímének irányítószámát megadni, csapat nevezése esetén a csapatkapitány és a csapat nevét.

ÉLETKÉPEK

SZENTES, MŰSZAKIAK NAPJA

JANÓ MIKLÓS törzsőrmester felvételei

MEGEMLEKEZÉS HAZÁNK NATO- CSATLAKOZÁSÁRÓL – BÉLYEGGEL

Magyarország 20 évvel ezelőtt, 1999. március 12-én csatlakozott az Észak-atlanti Szerződés Szervezetéhez (North Atlantic Treaty Organization – NATO); az észak-atlanti szövetség is jubilál az idén: 70 éve, 1949. április 4-én alakult meg Washingtonban, összhangban az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 51. cikkelyével. Az alapító országok Belgium, Dánia, az USA, Franciaország, Hollandia, Izland, Kanada, Luxemburg, Nagy-Britannia, Norvé-

gia, Olaszország és Portugália voltak. Görögország és Törökország 1952-ben, a Német Szövetségi Köztársaság (NSZK) pedig 1955-ben csatlakozott a Szövetséghez. Franciaország 1966-ban kilépett a NATO katonai szervezetéből, Spanyolország pedig 1982-ben tagja lett a Szövetségnek. 1990-ben, Németország újraegyesítése után a volt NDK tartományai, 1999-ben Csehország, Lengyelország és Magyarország, 2004-ben Bulgária, Észtország, Lettor-

szág, Litvánia, Románia, Szlovákia és Szlovénia, 2009-ben Albánia és Horvátország, míg 2017-ben Montenegró csatlakozott a szervezethez. Jelenleg 29 tagállam alkotja a Szövetséget.

A történelmi jelentőségű esemény emlékére a Magyar Posta 1999-ben forgalmi bélyeget adott ki *Magyarország a NATO tagja* címmel. A bélyegen Magyarország körvonalai, az Országház és a NATO emblémája látható.

Surányi Barnabás zászlós

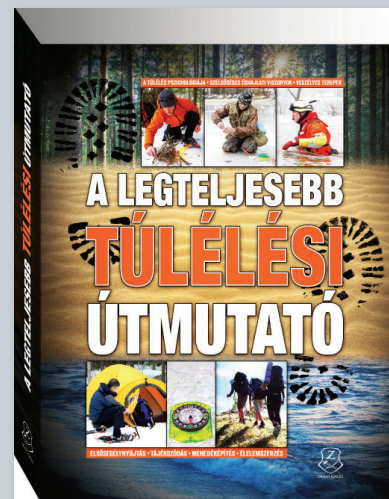
Chris MacNab–Nyulászi Tamás:

A LEGTELJESEBB TÚLÉLÉSI ÚTMUTATÓ

FELKÉSZÜLNI, VIGYÁZZ, KÉSZ – TÚLÉLNI!

- Mit tegyünk, ha víz nélkül maradunk?
- Miként tudunk élelmet szerezni a vadonban?
- Hogy építsünk menedéket a természetben?
- Hogyan védjük magunkat a zord időjárási viszonyok közepette?
- Milyen hatékony elsősegély-technikákra van szükség vészhelyzetben?
- Hogyan boldoguljunk elektromos áram nélkül?
- Mi a megfelelő védekezés drónok és hőkamerák ellen?
- Hogyan viselkedjünk, ha fogságba kerülünk?

A Legteljesebb túlélési útmutató megtanít arra, hogyan kezeljük a válsághelyzeteket – a legszükségesebb önvédelmi fogásoktól a túlélőkészlet összeállításán át egészen addig, hogy sivatagi körülmények között élelmet szerezzünk. Nemzetközi és magyar különleges katonai erők módszereire alapozva, lépésről lépésre elmagyarázott, nagyon részletesen illusztrált útmutatót ad a túléléshez ez az új kötet.

Kiadja a Zrínyi Kiadó
Megjelenés éve: 2019

HUMOR

Ha nem megy elsőre

Kovács törzsőrmester és Szabó szakaszvezető az ejtőernyőzést gyakorolják. Kiugranak a repülőből, és közben zuhannak, a szakaszvezető megpróbálja kinyitni az ejtőernyőt, de nem sikerül. Odaszól az oktatónak:

– Törzsőrmester úr! Nem nyílik az ejtőernyő!

– Jajj, fiam! Ha valami nem megy elsőre, akkor az ejtőernyőzés nem neked való.

Alapkiképzés után

Kovács honvéd a katonai eskü után szüleiével sétál a parkban. Séta közben feltűnően bámulni kezd két velük szemben közeledő fiatal lányt, majd ahogy elhaladnak mellettük, utánuk fordul. Az anyuka meghatódva mondja a férjének:

– Látod, hogy nő a fiunk, Béla! Már a lányok után forgolódik.

Mire megszólal Kovács honvéd a fejét csóválva: – Mit kapnának ezek az őrmester úrtól! A jobb szélső nem tartott lépést.

Lövészteknő

Alapkiképzésen az újoncok a lövészteknő elkészítését gyakorolják. Az őrmester azt a parancsot adja, hogy mindenki ássa be magát. Tóth honvéd nekiáll, és iszonyú mély gödört ás. – Túláságosan mély az a gödör – mondja ellenőrzés közben az őrmester. – Abból nem látod majd az ellenséget! – Hát, nem is nagyon vagyok kíváncsi rájuk!

Szarvashiba

Az amerikai főtörzsőrmestert a háborús élményeiről faggatják:

– És mondja, főtörzsőrmester úr, nem csinált még hibát életében?

– De, egyszer, mikor az ajtót nyitva hagytam, na akkor majdnem meghaltam.

– Az autója ajtaját?

– Nem, nem. A tengeralttjáróét...

Úgy könnyű

Afrikai ejtőernyősök nemzetközi gyakorlaton vannak. Az amerikai ugratóparancsnok eligazítást tart:

– 3000 méterrel ugrunk, OK?

Az afrikaiak tagadólag ingatják a fejüket.

– Akkor legyen 2000.

– Nem, nem.

– 1000?

Az ejtőernyősök nagy nehezen belemennek. A tiszt odaszól nekik:

– Na jó, akkor vegyék fel az ejtőernyőiket, aztán gyertünk! Mire az egyik afrikai csodálkozva megszólal: –

Ja, úgy könnyű...

Az üzlet

Tóth őrmester feltűnően idegesen viselkedik. Látja a századparancsnoka és megkérdezi:

– Mi baj, őrmester? Látszik, hogy nagyon ideges.

– Sok a kiadásom, elfogyott pénzem, elromlott a kocsim, ráadásul anyósom jelezte, hogy hozzánk költözik... Jut eszembe, eladom önnek, százados úr, mennyit ad érte?

– Maga megőrült? Semmit sem.

– Áll az alku. Az öné.

Válogatta: Tigyi István Zsolt főtörzsszázados

Az 54-es kihívása

A HALÁL 54 ÓRÁJA

ÉLJ TÚL 54 ÓRÁT! **2019.10.01-03.**

AZ 54-es 70km 2019 KIHÍVÁSA

LEVEGŐBEN FÖLDÖN

FÖLD ALATT

Támogatóink:

**Kövess minket a zárt f csoportban: Az 54-es kihívás
Részletek a hamarosan megjelenő versenykiírásban.**

Történelmi visszatekiintés

Megemlékezés a hősekről Belgiumban

Az 1834-ben alapított belga Királyi Katonai Akadémia (L'École Royale Militaire) 1909-től folytat oktatást a jelenlegi helyén. A Reneszánsz sugárúton (Avenue de la Renaissance) található intézmény patinás falai között, valamint kellemes hangulatot árasztó dekoratív parkjában több emlékmű fogadja a látogatót és készíti rövidebb megállásra. Ezek közül láthatunk néhányat a következő képeken.

▲ Az iskola tanári karának és hallgatóinak világháborús veszteségeire emlékezik a park egyik szeglete.

▲ Az 1914–1918 közötti áldozatok nevei a három gránittömről néznek ránk.

▼ A főépület aulájában és lépcsőfordulóiban szintén több hős neve van kőbe vésve.

▼ Az égi sereg néhány katonájának nevét őrzi a fehér márványtábla.